

Giới thiệu Vợ Yêu Nghiệt

"Sự thật luôn đúng, mình không thể lựa chọn được cuộc đời mình. Chính vì thế hãy để cho nó thuận theo tự nhiên, nếu như biết chắc rằng mình sẽ không thể thay đổi được cuộc đời! Đừng làm nó thêm xáo trộn nữa vì cuộc đời đã quá nhiều trùng gai rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Nữ nhân khốn khiếp

"Này thằng kia trả lại đây!!!!" Cô gào thét giữa đường phố tấp nập. Con bà nó, bị đuổi việc lại còn gặp cướp. Phi. Đúng là đen đủi. Xung quanh ai ai cũng kinh ngạc vì một cô gái xinh xắn nhỏ nhắn như vậy mà giọng nói có sức công phá kinh người nha. Người đàn ông vẫn cố cầm chiếc ví cũ kĩ chạy như bay về phía trước. Cô nhanh nhẹn chạy đuổi theo, cứ thế cả hai cứ rượt đuổi nhau khắp khu phố. Bỗng..

"Bụp"

Hai tiếng kêu khác nghĩa nhau đồng thời phọt ra.

"Đậu móe thằng nào đâm vào bó!!!!" Cô hét lên.

"Hự" Diễn Tước rên lên. Nữ nhân chết tiệt. Đương nhiên lại ngã ngồi lên bụng hắn. Anh ngồi dậy đẩy cô ra làm cô chưa kịp phản ứng thì bị một lực đẩy mạnh đẩy ra sau nên chỉ theo phản xạ cô túm lấy cô áo Diễn Tước làm cho hai người mặt đối mặt, có thể nhìn rõ từng lỗ chân lông của đối phương. Cô đỏ mặt đẩy anh đứng dậy phui bụi trên quần áo, anh cũng đứng dậy theo cô. Sự tức giận của cô vẫn chưa tan, lại phải tính là chiếc ví rách của cô vẫn còn ít tiền để sống qua ngày. Thế móe nào đang đi trên đường gặp phải cướp. Cướp thằng nào không cướp, lại cướp một đứa nghèo rách nghèo rơi như cô. Lại còn ở đâu ra thằng cha mặt lạnh xinh trai đụng vào cô nữa. Nếu hắn không đụng vào cô thì có lẽ cô đã túm được thằng trộm và tâng cho nó vỡ mồm rồi. Tất cả đều tại thằng cha mặt lạnh xinh trai này. Cô liếc xéo Diễn Tước làm cho anh ngẩn người. Ừm~ Thực ra, khuôn mặt của cô rất đáng yêu nên...liếc xéo anh ư? Cô làm trò à? Diễn Tước nhủ vậy:"Làm sao?" Cô tức giận mắng mồm liền hỏi làm cho mọi người xung quanh bàn tán không ngớt:"Này anh kia? Anh có biết anh đang, đã và sẽ tạo nghiệt lớn không?! Khuôn mặt này của anh là một cái tội! Gì đây, BMW? Làm màu à? Đó cũng là một cái tội! Đâm vào tôi? Anh tạo nghiệt quá lớn rồi! Để tôi xử anh như thế nào!!!! Daaaa!!!!"

Lại một tiếng vang vang lên. Sau đó kéo thêm hàng loạt tiếng vang sau đó.

"Bụp... bụp, bụp, bụp"

"Á!!!!!!!!!!" Cô hét lên một tiếng rồi giãy dụa muốn thoát. Mẹ nó!!! Sức mạnh nhanh đến nỗi khủng khiếp. Diễn Tước tay phải cầm lấy hai tay đang vùng vẫy của cô, tay trái ép cô sát lại vào người, hai chân quắp hai chân của cô vào làm người cô không ngừng dẩy dụa.

Mọi người thì bàn tán không thôi:"Gì đây? Không phải đây là Diễn Tước ư? Sao cô gái này lại giám ngang nhiên đánh hắn? Lại còn ôm hắn nữa chứ???? Quả là...có mắt như mù mà!....."

Đầu cô giăng đầy vạch đen, một đàn quạ bay qua đầu. Gì đây? Ta ôm hắn bao giờ? Con mắt nào cho thấy ta chủ động ôm hắn? Mù hết rồi à? Tức chết ta!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Môi lưỡi dây dưa, triền miên không dứt

"Thả ta ra đồ khốn khiếp nhà người!!!!" Khả Ái liếc nhìn dây dưa chỉ mong thoát khỏi người Diễn Tước. Số cô đúng là sao chổi mà!!! Chẳng biết hiện giờ tên trộm đã chạy xa bay đến đâu với cái túi tiền của cô rồi. Nghĩ đến đây lòng cô thất lại. Tiền mồ hôi xương máu của tôi. Ông trời ơi! Sao lại tàn nhẫn như vậy chứ!!! Á! Nghĩ ra cách rồi!

"Hức...hức..." Khả Ái nắm ừng ực nước, miệng mếu máo vui dẫu vào lòng Diễn Tước khóc nức nở khiến anh ngạc nhiên, những tiếng xì xào bàn tán xung quanh lại vang lên. Chủ yếu là mấy bà già đi mua thức ăn trong siêu thị đi ra, chỉ chỉ trỏ trỏ, không biết sự việc ra làm sao nhưng vẫn nói.

"Ôi trời đất ơi!!! Cậu thanh niên kia thật là quá quắt! Làm gì để con gái nhà người ta khóc đến thương tâm như vậy a!!! "

"Sao cậu ta vẫn cứ đứng im vậy? Cô gái đó đã khóc được chính xác là 30 phút 25 giây 5 tích tắc rồi đó? Liền không đỡ dành người ta một chút được hay sao! Aiza! Thật là mắt mặt nha!"

Liên tục có người bàn tán, Diễn Tước lúc này thật sự là tức chết mất. Đúng là miệng lưỡi thiên hạ còn độc hơn rắn, mấy bà già còn độc gấp đôi. Cố gắng trấn tĩnh lại, anh ôm thật chặt Khả Ái, mặt ra vẻ tội lỗi đáng thương đúng chuẩn soái ca, giọng khàn khàn "Em yêu à!!! Ngoan ngoan nào! Không khóc nữa, xin em đây! Được không? Anh rất thương em mà! Đừng chạy trốn nữa nhé! " Tình tiết thật cmn giống hết truyện ngôn tình sến súa. Khúc kết, Diễn Tước còn hôn Khả Ái, hôn môi, chính xác là hôn môi! Khả Ái hoá đá nhìn người đàn ông đang hôn mình, người ngoài gọi là gì, a đúng rồi, môi lưỡi dây dưa, triền miên không dứt.

"Tách, tách, tách"

Tiếng máy ảnh vang lên. Diễn Như từ trong đám người chui ra. Hôm nay bí mật theo anh hai ra ngoài dạo phố, vừa nãy vừa quay ra mua một chiếc kẹo mút, quay lại đã chẳng thấy anh hai đâu làm cô tìm mãi cả mắt. Cuối cùng cũng đã tìm được, lại còn bắt gặp anh hai cùng với một tiểu bạch thỏ hôn nhau giữa thanh thiên bạch nhật như vậy. Thật là, đây ắt hẳn là một tin động trời! Chụp mấy tấm ảnh làm bằng chứng về cho mama đại nhân, kiểu gì cũng có thưởng. Hắc hắc.

Diễn Tước đang đắm chìm trong nụ hôn ngọt ngào cùng với Khả Ái thì nghe tiếng tách tách vang dội, tưởng lũ chó săn, mặt sinh lạnh hẳn đi. Quay đầu tìm kiếm tiếng máy ảnh đó từ đâu phát ra thì nhìn thấy Diễn Như. Con nhai con này! Anh tưởng đã cắt được đuôi nó, ai ngờ anh đã quá coi thường con nhai này rồi! Được rồi! Xem về anh trị em ra sao Diễn Như!

Nhưng, còn cô gái chết tiệt này. Khóc suốt từ nãy đến giờ. Diễn Tước nhanh chóng ôm Khả Ái chạy về phía xe của anh. Khả Ái ngơ ngời, hét toáng lên: "Nè! Nè! Nè! Anh làm gì thế! Thả tôi xuống! Thả tôi xuống! Bớ..." Khả Ái chưa kịp nói hết thì có một bàn tay rắn chắc bịt kín miệng làm cô chỉ biết ừ ừ không phát ra tiếng. Diễn Tước bực mình vứt Khả Ái xuống ghế lái phụ, gằn giọng quát: "Tôi cảnh cáo cô! Cấm miệng! Không, hậu quả cô tự gánh! Hừ". Khả Ái tức giận hét "Này anh đưa tôi đi đâu vậy!". Diễn Tước không trả lời cứ thế đạp chân ga phóng vù đi. Chiếc BMW lướt nhanh trên đường quốc lộ.

Khả Ái lườm Diễn Tước, nhẹ giọng đàm phán "Anh đẹp trai, tôi muốn nói với anh một chuyện..." Khả Ái ngừng một lát để nhìn khuôn mặt của Diễn Tước, sau khi xác định là về mặt hân văn bình thường thì mới có can đảm nói tiếp. Mẹ nó, người đàn ông này, không chọc được. Khả Ái đôi mắt long lanh, tội nghiệp, giọng mềm mại nói "Chuyện là, hôm nay tôi thất nghiệp, túi tiền bị một thằng bỏ mẹ nó cướp mất, mà tôi, đang đuổi theo thằng nhai đó, nhưng lại vô tình gặp phải anh, à, là va vào, va vào, là anh va vào tôi, làm tôi không bắt được tên đó... Nèn...anh có phải hay không...là lỗi của anh...nèn...nèn anh có phải...hay...cũng nên đền bù thiệt hại cho tôi không chứ!" Mẹ nó, áp úng gì chứ. Thường ngày Khả Ái cô mặt dày hơn thót, có sao gặp phải người đàn ông có khuôn mặt đẹp trai này, cô lại áp úng y như mới mặt dày một lần vậy chứ.

Đầu Diễn Tước có nhiều vạch đen chảy dài, rõ ràng là cô ta va vào anh, sao bây giờ lại là anh va vào cô rồi. Người đàn bà này, khuôn mặt này cũng yêu nghiệt quá đi, không kè vừa nãy anh vừa mới hôn cô, môi cô ngọt ngọt, mềm mềm, thơm thơm như kẹo đường vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đền bù tổn thất

"Vậy cô muốn đền bù thiệt hại. Được!" Diễn Tước nhăn mày, giọng lưỡi biếng, mắt vẫn đăm đăm nhìn về phía trước, một tay lái xe, một tay để ngoài cửa sổ xe. Gió lùa vào làm tóc Diễn Tước bay bay, Khả Ái nhìn Diễn Tước như muốn ăn tươi nuốt sống. Nhưng vẫn không quên đại sự chính là đòi tiền tổn thất, bỗng Khả Ái rút từ túi ra chiếc điện thoại nhỏ, tay lướt nhanh trên màn hình, miệng nhỏ lắm bầm hồi lâu rồi rút ra kết luận "Vây, tổng cộng là 5 triệu 9 trăm 99 nghìn!" Khả Ái nói ra một loạt con số. Diễn Tước liếc mắt nhìn Khả Ái "Chỉ vậy thôi sao?". Khả Ái ngẫm nghĩ "Ừm...5 triệu 9 trăm 99 nghìn và...và...chia khoá...nhà. Á!!!! Chia khoá nhà của tôi!!! Đâu rồi, đâu rồi!!! Mất rồi!!! Trời đất ơi!!!!" Khả Ái lục hết trong người một lượt, mắt rung rung liếc nhìn Diễn Tước. Diễn Tước nhìn Khả Ái "Gi?". Khả Ái giọng mềm mại nói "Anh...có thể giả tiền bồi thường cho tôi ngay bây giờ không?" Diễn Tước nhú mày, đang định nói thì điện thoại reo. Liếc nhìn số điện thoại, Diễn Tước nhú mày hơn nữa. Là mẹ anh gọi tới, chắc lại chuyện liên quan đến anh. Con nha đầu kia công suất làm việc nhanh gọn. Diễn Tước nghe điện thoại "Dạ, có chuyện gì ạ?". Đầu dây bên kia giọng nói thập phần vui vẻ "Tiểu Tước, mẹ nghe em con nói con hôn một tiểu bạch thỏ, lại còn giữa đường phố tấp nập, hôn say đắm. Nói! Con cái nhà ai! Mẹ nghe em con nói, tiểu bạch thỏ đó rất xinh đẹp, rất yêu nghiệt. Mẹ lệnh cho con, ngay bây giờ, mang cô gái đó về gặp mẹ nhanh và luôn. Tạm biệt con trai cưng! Moa! Nhớ nhanh nhanh lên nhé! Mẹ ở nhà nấu cơm đợi tụi con nhé!!!" Đầu dây bên kia nói một tràng rồi cúp máy, không để Diễn Tước có cơ hội nói. Anh âm thầm nghĩ cách làm sao để cho cô gái đó có thể về nhà cùng với anh để chiều lòng cái người mẹ già thừa tính lợc đang ở nhà kia.

Diễn Tước háng giọng nói: "À! Tôi bỗng nhớ ra là tôi để quên ví tiền ở nhà rồi! Hay cô về nhà tôi rồi lấy tiền nha!" Khả Ái nghĩ một hồi cuối cùng cũng đồng ý, suy cho cùng nhìn mặt hân văn cũng đâu đến nỗi nào, sáng sủa, đẹp trai, đúng chuẩn Ronando.

Chiếc xe phanh gấp trước căn biệt thự màu trắng nguy nga tráng lệ. Khả Ái thầm nghĩ, đúng là cái căn nhà rách nát của mình không thể nào mà sánh kịp được với một phần một nghìn của căn nhà này. Sao mình không được tốt số như người khác?. Đó là câu hỏi đã theo Khả Ái từ những ngày còn bé. Gia đình Khả Ái rất nghèo, từ nhỏ đã cố gắng học tập, nhưng trí nhớ không được tốt cho lắm nên cũng thuộc loại khá. Nhà Khả Ái còn có đứa em trai đang học đại học năm hai, từ nhỏ đã mắc bệnh tim bẩm sinh. Khả Ái biết mình học không giỏi nên hay đi làm thuê khắp nơi vì ba mẹ mất sớm nên mọi trọng trách đều gánh trên vai của Khả Ái. Em trai của Khả Ái tên Khả Tư học bán trú ở trường nên không hay về nhà cho lắm, căn nhà chỉ có một mình Khả Ái ở, căn nhà căn bản rất nhỏ. Khả Ái hôm nay xui xẻo bị trộm mất túi xách, mà trong đó là tất cả số tiền dùng để đóng học cho Khả Tư và số còn lại để

cho sinh hoạt cá nhân của cô. Nay đã bị mất, bằng mọi giá đều phải có lại chúng, bất kể là dùng cách nào khác đi chăng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thừa tình lực

Khả Ái cùng Diễm Tước bước xuống xe. Ngay tức khắc mẹ Diễm Tước và em gái của anh nhào ra hù Khả Ái xém chút là té xiu. Khả Ái nhò giọng nói: "Mẹ và em gái anh thật con mẹ nó thừa tình lực mà!". Diễm Tước cũng chỉ cười cười không nói gì, nhẹ giọng chào mẹ của mình. Diễm Như giọng trẻ con nói: "Anh hai! Anh cũng trốn nhanh thật mà!". Diễm Tước lườm Diễm Như cháy mặt. Diễm Như mè nheo ôm lấy mẹ mình, chu mỏ "Mẹ, người thấy không! Anh hai thật khó ưa mà". Bà Khang Linh Đan cười đến thập phần vui vẻ, út mắt nói: "Tiểu Tước không lườm Tiểu Như nữa!!! À đúng rồi, mọi người vào nhà đi!". Khả Ái đi cùng Diễm Tước vào nhà. Nhìn căn nhà đẹp đẽ tráng lệ Khả Ái cũng có chút ao ước nhưng được đội tắt ngay bởi vì Khả Ái nghĩ chút ao ước đó sẽ không bao giờ thực hiện nổi, bây giờ Khả Ái một xu dính túi cũng không có, lại còn bị mất chiếc chìa khoá căn nhà nhỏ bé của cô nữa, chẳng biết sau này hai chị em cô phải làm sao đây nữa.

Đang trong dòng suy nghĩ dài miên man thì Khả Ái bị đánh thức bởi tiếng hét của bà Khang Linh Đan, tiếng hét dù đã gằn giọng nhỏ nhất nhưng mà cũng có thể vang rất xa "Ông xã!!! Anh đâu rồi! Ra đây đi!!!!". Vừa dứt lời, một bóng dáng cao lớn chậm rãi đi xuống cầu thang, khoan thai bước xuống, khác hẳn bà Khang Linh Đan nhí nhảnh đáng yêu, ông Diễm Vương thì lạnh lùng cao ngạo, Khả Ái chẳng hiểu tại sao mà bà Khang Linh Đan có thể chung sống với ông Diễm Vương lâu như vậy.

Ông Diễm Vương là một người đàn ông hoàn mỹ, được mệnh danh là viên kim cương, là vàng ròng nguyên chất trăm phần trăm 4 số 9, là mẫu người đàn ông lý tưởng của mọi chị em phụ nữ cho dù ở tuổi 50 nhưng ông cũng vẫn có sức hút rất cao và là đối tượng của mọi chị em phụ nữ mơ ước. Ông trước giờ đều đeo bộ mặt lạnh như băng ra ngoài, chỉ khi ở cạnh bà Khang Linh Đan ông mới có thể tháo bỏ được bộ mặt giả tạo này xuống. Diễm Tước có đến 80 phần trăm là giống Diễm Vương.

Bà Khang Linh Đan là một phụ nữ bình thường, rất giản dị, rất vui tính, nhưng cũng rất phức tạp và biến thái. Diễm Tước có khoảng 20 phần trăm là giống bà. Em gái của Diễm Tước: Diễm Như hầu hết tính cách giống mẹ của anh đến 89,9 phần trăm.

Tuy vậy, dù ai trong gia đình ra sao thì anh đều yêu thương mỗi thành viên trong gia đình này. Thế nên, lệnh của mẹ yêu đại nhân trong gia đình này là nhất, Cẩm Cãi. Vì một khi tính cách phức tạp biến thái của bà bùng nổ thì... hậu quả khó lường lắm

-----Chào mọi người!

Từ bây giờ truyện ta sẽ đăng 1 tuần 2 chap nhé! Cảm ơn mọi người đã ủng hộ, nếu ai đọc "Này chồng anh thật là biến thái" của ta rồi thì biết. Tay nghề của còn rất rất rất non. Mọi người yên tâm, à, đặc biệt là những bạn sắc nữ yên tâm! Ta đảm bảo truyện này cũng vẫn sẽ có HHH, rất là đặc sắc và nhiều cảnh nhé□□□

P/S: Cầu vote và view thật nhiều!!!□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Vết chai

Ông Diễm Vương cất giọng lạnh lùng, nhưng ẩn chứa trong đó là dự dục đang đến vô tận.

"Đan Đan, em đừng có hét lớn như vậy được không? Sẽ làm bọn nhỏ sợ đấy!"

Bà Khang Linh Đan xấu hổ nhẹ giọng nói.

"Gi chứ, bé như vậy mà...". Bà nhất quyết không chịu nhận vì sinh ra bà đã có một cái giọng lạnh lạnh như vậy, mẹ bà thường trêu rằng nếu ai bắt cóc con, con chỉ cần hét lên, mẹ sẽ đến cứu con ngay lập tức. Nhưng mãi đến sau này, khi mà Diễm Vương bắt cóc bà đem về nhà mình, dù bà có hét to đến đâu, người chịu thiệt thì vẫn là bà, và có cả Diễm Vương nữa, ngồi nghe bà hét suốt cả buổi mùng nhĩ tựa như muốn rách toạc ra.

"Thôi mọi người vào nhà ăn cơm đi!" Diễm Như nhí nhảnh nói. Thế là cả đoàn người nối gót nhau đi vào trong nhà.

Trong nhà đều có những đồ vật trang trí thật đơn giản, không quá hoa lệ, mang lại cảm giác ấm áp gia đình mà lâu rồi Khả Ái cô chưa được cảm nhận. Bỗng tay như được người nào đó nắm chặt lấy. Ấm áp quá!. Là Diễm Tước, anh mới đầu phân vân xem có nên nắm lấy tay cô không, vì sao ư? Anh có

thể cảm nhận được sự yếu đuối, cô đơn trong đôi mắt cô. Đương nhiên anh lại...đau lòng.

Đau lòng?

Anh đau lòng vì cô ư? Sẽ không...chắc đó là lòng đồng cảm thôi.

Mọi người ngồi đông đủ quanh chiếc bàn bằng gỗ lim thơm mát, trên bàn đầy ắp những món ăn ngon, mùi hương cứ thể lượn lờ quanh mùi Khả Ái, làm dạ dày ừng ục kêu lên một trận, không khí xung quanh bỗng chốc vui vẻ lên nhờ tiếng cười của bà Khang Linh Đan và Diễm Như. Bà vui vẻ nói:

"Hi hi!! Mọi người cũng đói rồi, ăn com thôi, cứ tự nhiên nhé con! À mà cô chưa có biết tên con, con tên là gì nhỉ?"

Khả Ái rất mến cô Khang Linh Đan này bởi tính cách cởi mở của cô, bèn nhẹ giọng trả lời.

"Dạ con tên Khả Ái ạ! Rất vui được làm quen với bác ạ!"

Nói rồi cô đưa bàn tay trắng nõn của mình ra. Bà Khang Linh Đan cũng cười tươi đưa tay ra cầm lấy bàn tay trắng nõn của cô. Và, dưới bàn tay trắng nõn ấy là những vết chai cứng ở lòng bàn tay. Biểu thị cô làm rất nhiều việc. Điều đó làm bà thấy yêu quý cô nhiều hơn nữa. Và nhận định rằng, đây là cô con dâu bà chọn cho con trai bà, là người sau này sẽ lấy con trai bà, và là người sinh cho bà một đứa cháu trai một đứa cháu gái xinh đẹp.

Bà cũng phát hiện ra rằng, Khả Ái không phải là người yêu của con mình. Nhưng một lời đã định, bà nhất định sẽ để Khả Ái làm con dâu của bà. Muốn như vậy, thì phải...

"À đúng rồi, ông xã! Mau mau vào giúp em bụng nước ép trong bếp ra!"

Nói rồi bà đứng dậy bước nhanh vào trong phòng bếp, ông Diễm Vương cũng đi theo sau. Vào đến nơi, bà Khang Linh Đan thần thần bí bí ghé tai ông Diễm Vương nói gì đó rồi hai ông bà cùng nhìn nhau cười gian ơi là gian và tác giả cũng biết chuẩn bị sắp xảy ra chuyện gì. □ □

Ai hóng không? Chương sau có H H H H nhá! Sắc nữ đầu! Hóng không? Tuyệt đối lần này không để mọi người thất vọng!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Xuân Dược (H)

Hai ông bà thì thăm to nhỏ mấy câu rồi bà Khang Linh Đan lôi ra hai túi bột gì đó trắng trắng. Một gói là xuân dược, một gói là thuốc mê. Nghe nói xuân dược này khi uống vào sẽ nổi nên dục vọng mạnh mẽ. Còn thuốc mê này thì chỉ ngủ trong vòng nửa tiếng, nhưng rất mạnh, muốn dậy trong vòng nửa tiếng là rất khó.

Bà Khang Linh Đan lấy hai cốc nước ép ra, đổ từng gói nhỏ mỗi thứ một ít vào hai cốc nước, để vào khay cùng mấy cốc nước khác rồi nhờ Diễm Vương bưng ra.

"Nào, nào, nào! Ông xã! Anh giúp em bưng ra đi!"

Hai người bước ra phòng ăn. Diễm Như nhanh nhẹn bưng hộ phần nước ép có xuân dược nhanh chóng chia cho Diễm Tước và Khả Ái. Nếu ai hỏi vì sao Diễm Như không đưa nhầm thì đó là do hai mẹ con bà đã bàn bạc trước từ sớm rồi nên làm sao mà nhầm được. Chỉ có hai bạn được đưa nước mới nhầm khi đã uống nước ép đó thôi.

Khả Ái cầm lấy cười mỉm.

"Cảm ơn!"

Bà Khang Linh Đan cười đến thập phần vui vẻ nói:

"Hai con uống đi! Ngon lắm đó!"

Khả Ái uống một hớp, cười cười:

"Bác Đan công nhận tay nghề thật là giỏi a!"

Bà Khang Linh Đan cười toe toét nói:

"Quá khen! Con uống thử ngụm nữa đi! Tiểu Tước! Con cũng uống một hụm đi!"

Diễn Tước cũng không nghi ngờ gì mà uống một ngụm, uống xong anh hơi nhú mảy. Mẹ sao mẹ lại làm vậy!

"Bộp"

"Bộp"

Diễn Tước và Khả Ái cùng một lúc đều gục xuống bàn. Bà Khang Linh Đan chep miệng, mắt long lanh:

"Ngay cả ngắt cũng ngắt cùng nhau! Thật là...nhìn thế nào cũng thấy hai đứa rất xứng đôi vừa lứa nha!"

"Mẹ bớt nói đi! Nhanh nhanh giúp con diu hai người này vào phòng đi! Ba! Giúp con với!". Diễn Như nói.

Thế là kế hoạch thành công. Ba người diu hai người vào phòng. Diễn Như bước ra khỏi phòng còn tiện tay giúp hai người khoá cửa. Thế là công việc hoàn tất. Bây giờ chỉ cần ngồi đợi kết quả. Về phòng ngủ một giấc ngon lành để giữ gìn nhan sắc, tránh cho nhan sắc tàn phai héo úa. Hai người kia cũng về phòng việc ai nấy làm.

"Tích tắc, tích tắc, tích tắc..."

30 phút trôi qua, Diễn Tước cũng đã có dấu hiệu tỉnh lại, nhưng cựa quậy mình một tí lại chạm phải một vật thể mềm mại không rõ nguồn gốc. Mà anh, đang khoả thân, trần như nhộng. Chính xác là khoả thân chứ không phải chuyện đùa. Bỗng một trận khô nóng bất ngờ kéo đến đánh úp thân thể anh, từng trận từng trận một khiến anh khó chịu. Mẹ, quá biến thái! Đã cho thuốc mê liều mạnh rồi, lại còn dùng thuốc kích dục. Con mẹ nó! Muốn anh chết sao!

Người bên cạnh anh động dậy rồi tỉnh lại, cả người nóng đến độ đỏ hồng, nhìn rất mê người. Khoan! Mê người? Không được rồi! Phải tắm nước lạnh! Thế là anh xuống giường chạy vù vào phòng tắm, xối nước lạnh thật lâu. Khả Ái ở ngoài kia cũng khó chịu hết mức, nhiệt độ khô nóng xa lạ khiến cô thập phần khó chịu. Cô lẩn qua lẩn lại trên chiếc giường xa lạ nhưng lẩn đến đâu lại càng khó chịu đến đó.

"Cạch"

Diễn Tước bước ra ngoài, dù anh đã xối nước rất lâu nhưng vẫn không thể làm dịu lại nhiệt độ nóng bỏng trong người, thấy Khả Ái trần như nhộng lẩn qua lẩn lại trên giường, ngọn lửa đang cháy trong người Diễn Tước bùng cháy, lan ra khắp người, phía dưới càng trường khó chịu. Lí trí Diễn Tước mất dần đi, không biết đã đi đến giường lúc nào, đôi mắt nhìn Khả Ái như một con thú đang nhìn con mồi của mình. Cuối cùng, Diễn Tước ôm lấy thân hình mềm mại kia, hôn lấy cái môi nhỏ nhắn, đầu lưỡi thăm dò vào khoang miệng mút mát dần vị ngọt ngào ấy.

"Ừm...ừm...ừm..."

Khả Ái mơ màng cảm thấy dễ chịu hơn, càng hăng hái cọ sát bầu ngực mềm mại vào người Diễn Tước. Càng đánh thức dục vọng đang nổi lên mãnh liệt của anh.

Anh ngậm lấy vành tai của cô khiến thân thể cô run lẩy bẩy. Quá Spann cảm! Hai tay thăm dò xuống bộ ngực sữa nắn bóp như một món đồ chơi(□□) đến khi nó căng cứng. Anh hôn xuống xương quai xanh, hôn đến đâu là để lại dấu xanh tím đến đó.

"Ừm...Đừng...ừm...□□□"

Tiếng rên như liều thuốc cực mạnh giáng xuống đầu Diễn Tước khiến đầu anh như muốn nổ tung. Tay thăm dò xuống vùng nữ tính của cô, một ngón tay đâm vào trong khuấy động, hai ngón tay, ba ngón tay...

Lần đầu tiên thấy dị vật lạ xâm nhập khiến Khả Ái nhú mảy nhưng rất nhanh có cảm giác thoải mái, ba ngón tay luân động càng nhanh, kèm theo đó là thứ dịch màu trắng trong suốt chảy xuống.

"Chậm...thôi...ừm..."□

Khả Ái đạt đến cao trào, một dịch cứ thế ô ạt chảy ra khiến cô thờ dốc. Diễn Tước miệng ngậm lấy bầu ngực no đủ, tay vẫn tiếp tục luân động phía dưới hoa huyệt mạnh mẽ. Được một lúc lâu anh rút tay ra đưa nam căn đã sớm xưng tấy vào hoa huyệt chặt hẹp. Cái đó của Khả Ái rất nhỏ mà của Diễn Tước rất to nên cho vào có chút khó khăn.

"Á á á....đau! Bỏ ra!!!!"

Khả Ái giãy dụa muốn thoát ra, thật Spann đau chết mất. Nhưng Diễn Tước vốn đã bị tình dục che mắt, động thân một phát nam căn to lớn bị hoa kính nuốt hết, mà ở tại nơi đó chảy ra tơ máu đỏ tươi thấm đẫm vào ga giường trắng tinh. Diễn Tước bắt đầu luân động, mới đầu còn chậm chậm nhưng càng về sau càng nhanh khiến Khả Ái không theo kịp tiết tấu.

"A...a...chậm thôi!!!"

Rong ruổi như vậy...phóng túng như vậy...

Cả căn phòng xen lẫn tiếng thờ đốc và mùi vị tình dục.

Dài quá Dài quá!!!! Vote đề Vote đề! Ai ngang qua không vote là Lé giận nha!!!! Ôi tâm hồn trong sáng của tôi bị huỷ chỉ trong vòng 1100 chữ! Thật kinh dị!!!!□□ Không để mọi người chờ không đâu nha! Lé sẽ đăng 2 chap một lúc nếu mọi người đọc xong vote cho Lé đó~~~~

Đọc truyện vui về nha!!!!□□♥□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Buổi sáng, ánh ban mai rực rỡ như những dải lụa màu vàng óng ngả mình trên chiếc giường trắng tinh. Những chú chim đậu ngoài cửa sổ riu rít hót vang, đậu rồi lại bay, không thể dừng chân trên một cành cây quá lâu. Bởi, chúng muốn khám phá những điều xa lạ mà chúng chưa từng được biết đến, không muốn bị gò bó trong chính khuôn khổ do chúng tạo ra.

Trên giường, hai thân ảnh trần trụi quấn quýt với nhau, triền miên, dây dưa không ngớt. Bọn họ đến với nhau bởi thứ gọi là dục vọng, và xuân được hôm qua chính là liều thuốc khiến họ sát lại gần nhau và khám phá những ham muốn của cơ thể□□□.

Xuân được từ tối qua bà Khang Linh Đan cho hai người họ uống đến bây giờ vẫn chưa hết tác dụng. Trên giường lớn, những động tác phóng dăng vẫn đang tiếp tục xảy ra không ngừng nghỉ. Tiếng rên kiều mị ướt át của người con gái dưới thân vang lên khiến người đàn ông ở trên càng thêm mạnh mẽ luân động, không khí sục mùi hoan ái. Tiếng va chạm của người đàn ông nhanh dần nhanh dần rồi dừng hẳn khi đã nhận được khoái cảm khiến mình thoải mái. Còn người con gái kia thì như người không xương mà ngã phịch xuống giường, người đàn ông nhẹ nhàng, ôn nhu mà ôm cô gái kia vào lòng ngủ một giấc thật ngon.

Mãi đến lúc mặt trời lên cao, người con trai đó mới chợt giật mình thức giấc, bộ dạng vừa tỉnh ngủ xong thật mê người. Nhưng dường như Diễn Tước cảm thấy chưa thoải mái nên vùi đầu vào bộ ngực trần trụi của Khả Ái ngủ tiếp. Khả Ái nhú mày rồi tiện tay ôm đầu Diễn Tước mà ngủ ngon lành. Hai người ôm nhau ngủ ngon như vậy nhưng, một lúc sau tiếng gõ cửa dồn dập khiến Khả Ái nhăn mặt, giọng ngáy ngủ như mèo vang lên:

"Bà Huyền! Cho cháu ngủ tẹo nữa!!!! Cháu mệt quá!"

Diễn Tước mở mắt ra, nhú mày. Có trời mới biết giọng nói này làm anh nổi lên bao nhiêu dục vọng. Nhưng bây giờ cũng đã là buổi trưa rồi, làm một lần nữa thì cô gái này chết mất. Anh lật mình xuống giường tiện thể lục trong tủ ra bộ quần áo đơn giản, nhanh nhẹn mặc vào rồi bước ra mở cửa.

Người đầu tiên chen vào là bà Khang Linh Đan nhưng được ông Diễn Vương nhanh nhẹn túm lấy nhỏ giọng nói:

"Em sao vậy! Phái từ từ chứ!"

Rồi ông Diễn Vương quay sang con trai nói:

"Con trai! Ba mẹ lên đây gọi con xuống ăn trưa!"

"Mọi người xuống ăn trước đi! Lát con xuống!"

Thấy được câu trả lời không đúng với kịch bản cho lắm bà Khang Linh Đan nhú mày định nói gì đó thì bị ông Diễn Vương lôi xuống, Diễn Như cũng cười cười chào tạm biệt rồi cũng chạy xuống luôn.

Diễn Tước bước vào phòng gọi Khả Ái dậy.

"Dậy đi!"

Khả Ái nhăn tít mặt mày mở mắt ra thì thấy Diễn Tước một thân quần áo phẳng phiu đứng trước cửa sổ thật lớn, ánh nắng mặt trời nhảy nhót trên vai anh tạo lên khung cảnh quá chói mắt.

A a a~~~~

Mai cái mắt tôi! Lác mắt thôi!

Khoan!

Sao hán ta lại ở trong phòng cô nhỉ?

Câu hỏi cứ thế nối tiếp trong đầu cô. Tiếp theo đó là cả một tràng dài tiếng hét thánh thót từ chiếc mỏ xinh xắn của cô

"A a a a a!!! É é é!!!!!!"

Còn anh, khi nhìn thấy phản ứng mãnh liệt đó của cô, môi bắt giác nhếch lên.

Cô trầm nghĩ...

Mù mắt chó của tôi rồi! □□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Mặt dày hơn mông

"Dừng!"

Diễn Tước nhíu mày, nha đầu này quả là sức vẫn còn khỏe lắm nha. Khả Ái nhấn mặt mũi chỉ thẳng vào mặt Diễn Tước mà hét lớn:

"Anh...anh...anh! Đã làm gì tôi hả???"

Diễn Tước thần nhiên, tựa tiểu phi tiếu:

"Tôi làm gì cô?"

Khả Ái đen mặt, một tiếng mắng âm lên:

"Anh! Vô si! Biến thái! Vô lại!...Tôi trù anh bị yếu sinh lý, cong, đê con ra không có mông! Hừ!!!!"

Dường như Diễn Tước không để ý đến câu nói của Khả Ái, vẫn mặt dày trả lời:

"Ha! Tôi bị yếu sinh lý? Cong? Chả phải em đều đã cảm nhận qua hay sao? Ái Ái~

Hừ! Hừ! "Ái Ái" giận tím tái mặt mày định bụng xuống giường đánh cho tên này thành cái bánh bao nhân heo thì bỗng phát hiện ra một sự kiện ly kì. Cô không mặc quần áo!. Nhớ lại sự kiện tối qua làm cô đau cả đầu. Cả nhà người đàn ông này quả thật là quá quá quá phúc hắc nha~□

Đang chìm đắm trong dòng suy nghĩ miên man của mình, Khả Ái nghe thấy tiếng đàn ông mị hoặc quanh quẩn bên tai mình:

"Vậy...có nên..."

"Bộp!"

Một quả đấm nện vào bộ ngực vạm vỡ, kèm theo đó là rất nhiều quả đấm "nhỏ" nữa. Khả Ái hét lên, càng điên tiết đấm, nước mắt ngấn nước mắt dài cứ thế mà tuôn ra:

"Tôi đấm chết cái đồ biến thái nhà anh! Đấm chết anh! Hừ! Hừ! Sau này làm sao mà tôi gả ra ngoài được nữa đây?! Hu...hu..hu! Đồ biến thái! Anh đi chết đi!"

Diễn Tước tại sao lại cảm thấy đau lòng, buột miệng nói ra câu khiến Khả Ái sửng người:

"Người như con cá khô. Lép chưa từng thấy lại còn muốn lấy chồng! Nằm mơ!"

"Ý anh là gì? Trù tôi FA?"

"Không phải thế! Mà là trù cô ế pho re vờ (forever)!!!"

"Anh! Cút!!!!". Khả Ái tức đến ruột gan lộn tùng phèo, dấy dựa đẩy Diễn Tước ra xa. Tìm kiếm quần áo của mình nhưng không thấy, gấp đến độ đầu quay mòng mòng, phần nộ hét lớn:

"Này! Quần áo tôi đâu mất rồi?"

Diễn Tước vắt chéo chân ngồi trên chiếc ghế sofa giữa phòng khách, lắc đầu không chịu nói:

"Tôi không biết!"

"Vậy tôi mặc cái gì a?"

Diễn Tước mặt lạnh tanh, lấy tay chỉ vào tủ quần áo khổng lồ nằm ẩn trong bức tường màu đen. Khả Ái kéo chân lê thê bước đến nhưng loay hoay nhìn ngó một hồi cũng vẫn không thể tìm nổi cách để mở cửa tủ ra vì cái tủ quần áo này không có tay cầm nha. Đành nhờ vả khối băng lạnh lùng đang ngồi lù lù uống trà ngắm cảnh buổi trưa gay gắt kia:

"Này mở kiểu gì a?"

Diễn Tước quay đầu lại chỉ thấy khung cảnh diễm lệ trước mặt. Cô gái với mái tóc đen tuyền, đôi mắt tròn xoe óng ánh như muốn khóc, cái mũi nhỏ nhắn, đôi môi anh đào đỏ thắm ngọt ngào, làn da trắng mềm mại, đang trằm một cái chân bông to xụ màu trắng trông như một cái bánh bao tròn tròn. Nhìn yêu chết đi được!

"Này này! Mở giúp tôi được không?" Khả Ái thúc dục mạnh mẽ, có trời mới biết cô quần cái chân này sắp chết vì lượng mỡ trong người cô đã tan chảy theo dòng nước mặt chát, dính dính trên người rồi. Và đợi một tí nữa chắc cô thành con người duy nhất chết vì mất mỡ mất thôi.

"À...ừ!". Diễn Tước nhanh chóng đứng dậy đi đến bên cánh tủ, ngón tay lướt nhẹ trên mặt kính, bộp một cái cánh tủ quần áo mở toang ra. Bên trong treo đầy những bộ vest trắng tinh, những chiếc áo sơ mi, quần âu đủ loại được treo ngăn nắp, những chiếc cà vạt được xếp trong chiếc hộp kính to trong suốt. Và quan trọng nhất đó là...toàn bộ đều là trang phục nam. Có gì đâu mà mặc.

"Toàn là quần áo của anh! Tôi mặc sao được?"

"Mặc tạm. Tôi bảo người tới đưa cho cô bộ quần áo mới!". Diễn Tước cúi người xuống nhìn.

Khả Ái tránh né không muốn ánh mắt quái đản kia lại nhìn mình, vội chạy nhanh vào phòng vệ sinh tắm rửa sạch sẽ. Nhưng cơ bản, những đồ đạc ở đây, cô một cái cũng không có biết dùng a a. Ngay cả vòi hoa sen mở như thế nào cô cũng không biết nha. Khả Ái lại định gọi Diễn Tước vào mở hộ thì vòi hoa sen bỗng dưng nước chảy ồ ạt xuống người, mát mẻ, dễ chịu khiến cho cô thờ dài một hơi, cái chân to xụ vì ướt mà cũng vút ra một bên. Trên người hẳn đây những vết xanh tím chi chít. Phía dưới đau đến kinh người. Mẹ! Thằng cha này quả là biến thái hết sức.! Là đầu tiên của tôi mà cũng không làm dễ chịu được một chút. Ồ nhưng mà...tiền đền bù tổn thất chưa lấy được, cơ mà, thiệt quá rồi nha.

Lé đã trở lại! Đạo này lười quá không muốn viết truyện nên để mọi người hóng dài cả cổ rồi. A ha. Bù lại cho mọi người chap này nha. □□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Ăn một trả mười. Ăn miếng trả miếng

Một lúc lâu sau, bàn tay nhỏ bé vô lực sờ sờ, nắn nắn chiếc vòi hoa sen đủ chỗ nhưng vẫn không tìm được chỗ tắt. Bực mình vút qua một bên, định lấy quần áo mặc nhưng cô lại phát hiện ra rằng. Cô cũng quên mang luôn quần áo của Diễn Tước vào để thay. Bây giờ mặc gì?. Đang lúc đắn đo suy nghĩ thì bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa. Diễn Tước ở ngoài nói vào trong.

"Tôi mang quần áo cho cô này."

Khả Ái chạy vội ra cửa, vịn nhẹ cánh cửa để chừa ra một kẽ hở đủ để cho bộ móng của cô chìa ra ngoài, nhỏ giọng yếu ớt nói:

"Mau đưa đây!"

Diễn Tước đưa một túi đồ màu trắng vào, tiện còn sờ nắn cái tay của Khả Ái nhưng không thành vì tốc độ của Khả Ái quá nhanh. Lấy được túi quần áo thì rầm một tiếng, cánh cửa gỗ cứ thế mà bị đóng sập vào một cách vô tình, suýt nữa khiến cho cái tay của Diễn Tước bị kẹp nát.

Trong phòng tắm, đầu đầy vạch hắc tuyến, thằng cha này đúng là siêu cấp super biến thái. Rõ cả size áo ngực của cô. Vừa như in. Nhưng mà bộ váy này, làm cô có chút không thoải mái nha. Váy gì đâu mà mỏng dễ sợ, tuy mát nhưng mà những dấu vết xấu hổ đó bị hở ra, khiến cô rất mất mặt. Nhưng mà thôi kệ. Cô lại chợt nhớ tới số tiền bị mất của cô. Nhìn lại cái vòi hoa sen đang phun nước mạnh mẽ kia thì nghĩ ra một ý tưởng đen tối. Phải cho tên kia chừa cái tội quỵt tiền của cô, còn lừa cô về nhà ăn sạch sẽ. Hừ! Hắc hắc.

Vội cầm lấy lọ sữa tắm nam thơm thơm kia, mở nắp dội đầy trước cửa phòng tắm, cúi xuống sờ sờ một lát. Ừm. Đủ trơn rồi! Lại nhìn sang cái vòi hoa sen đang phun nước xối xả, phun cho đầy bồn tắm to. Khả Ái trốn vào một góc khuất trong tường. Hết vọng ra ngoài:

" Cứu với! A a a! Tôi bị chuột rút a! Cứu!"

Rồi Khả Ái nghe thấy tiếng bước chân vội vã chạy hướng phòng tắm, rầm một cái cửa bật mở, rồi lại nghe tiếng rầm to nữa như có gì đó ngã. Tiếp theo đó kèm theo là tiếng rống giận dữ của người nào đó:

" Khả Ái! Cô chết chắc!!!!"

Khả Ái nhanh chân chạy ra, miệng cười không ngớt, chỉ vào mặt Diễn Tước mà cười:

" Ha ha ha! Đáng đời! Đau không anh yêu! Không đúng! Đau không? BIẾN THÁI! Ha ha ha! Anh tới qua làm tôi đau chết đi sống lại! Tôi hôm nay cũng phải làm anh chết đi sống lại! A ha ha!!! Bởi vậy người ta nói. Ăn một trà mười. Khả Ái tôi là đang ăn một trà Mười đó. Ha ha! Bye bye tôi đi trước đây!"

Khả Ái nhìn con người chật vật dưới đất liền buồn cười, định vòng qua người Diễn Tước mà đi nhưng đi gần qua thì bị một lực kéo mạnh mẽ kéo trở lại, ngã đập mông xuống đất. Khả Ái đau đến hít mấy ngụm khí lạnh. Một bóng đen gắt gao đem Khả Ái ôm vào người. Cánh tay chụp lấy cái má trắng nõn của Khả Ái mà véo đến đỏ ửng. Khả Ái vừa bị đập mông xuống đất. Vừa bị véo má đến đỏ bừng bừng. Nước mắt nước mũi theo khoé mắt mà chảy ròng ròng. Miệng kêu oai oái. Diễn Tước hừ lạnh bỏ tay, lạnh lùng bế Khả Ái dậy đi ra ngoài. Vừa đi vừa nói:

" Đây gọi là ăn miếng trả miếng! Ngu ngốc!"

Quần áo của Diễn Tước bị ướt đẫm sau lưng nên khi ôm Khả Ái không bị ướt. Diễn Tước mạnh mẽ vút Khả Ái lên trên giường lớn. Xoay người đi đến bên tủ quần áo, tùy ý lấy một bộ rồi đi vào phòng tắm. Tiếng nước chảy đều đều trong phòng tắm. Mặc Khả Ái lăn lộn một mình trên giường lớn.

Bây giờ mới có dịp để ý, căn phòng này thật là lớn nha. Chủ đạo là trắng đen, căn phòng có cửa sổ sát đất hướng ra bể bơi thật đẹp. Nhưng cái mà Khả Ái để ý nhất là. Chiếc ví da màu đen để trên chiếc ghế salon. Chiếc ví như phát ra những ánh hào quang chói lóa. Làm mắt Khả Ái như muốn nổ tung. Phấn khởi tiến lại gần. Cầm lên xem xét thử. Mở ra. Oa! Nhiều thẻ quá!!! Nào thẻ bạch kim, thẻ vàng, thẻ Visa, thẻ ATM,.... Còn nữa, tiền mặt cũng có một ít toàn tiền 500 mới cứng. Khả Ái b hính mà hoa cả mắt. Nhớ tới số tiền đáng ra Diễn Tước phải trả, âm thầm khinh bỉ Diễn Tước ngàn lần. Khiếp! Nhà giàu mà ki bo thấy gớm. Mãi chả giả tiền cho người ta.

" Cạch"

Tiếng phòng tắm bật mở khiến Khả Ái giật mình gấp vội ví để lại chỗ cũ. Xoay người nờ một nụ cười dâm dề dề tiện:

" Tiểu Tước! Anh có phải cũng nên trả tôi tiền đền bù tổn thất hôm qua anh nợ tôi đi không? Ha ha ha!"

Diễn Tước lạnh lùng lau tóc, nhàn nhạt đáp:

" Hết tiền."

Khả Ái méo mó, hắc tuyến chảy đầy đầu, phẫn nộ:

" Hết con mẹ anh! Mẹ nội nó chó! Một ví đầy ắp thẻ vàng thẻ bạc như vậy mà bảo hết tiền. Con ngu mới tin! Hừ! Nhà giàu mà ki bo thấy gớm!!!!"

Khả Ái tiện tay vút cái ví màu đen lên bàn. Khoanh tay ngồi xuống ghế thờ phỉ phò. Diễn Tước liếc Khả Ái rồi nhìn xuống chiếc ví của mình. Cầm chiếc ví lên, tay rút ra một cái thẻ màu vàng đưa cho Khả Ái. Khả Ái liếc liếc cái thẻ màu vàng. Nhìn chiếc thẻ một cách chăm chú. Nhưng vẫn hạ quyết tâm, đưa tay cầm lấy rồi đứng bật dậy. Lạnh lợi nói:

" Vị đại ca này, cảm ơn! Nhưng tôi không biết mật khẩu!"

Đùa gì chứ, thẻ gì cũng cần phải có mật khẩu mới có thể mở, Khả Ái cô đâu có ngu.

" 1010"

" Vậy không có việc gì thì tôi đi à nha! Bai bai!"

Rồi Khả Ái chuồn nhanh ra cửa. Giờ này, ba người kia đang họp kế hoạch kén vợ cho Diễn Tước nên tạm thời chưa biết nhân vật chính đã chuồn đi mất tăm

Trong phòng còn một mình Diễn Tước, anh cầm điện thoại gọi đến một số máy nào đó dặn dò:

" Điều tra cô gái vừa đi ra khỏi cổng. Tên Khả Ái. Theo dõi từng hành động của cô ta. Cho cậu 1 giờ!"

Đầu dây bên kia cung kính trả lời:

" Vâng!"

Diễn Tước mỉm cười.

1190 từ□□□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chiến dịch bắt cóc cô mang về làm vợ

Trên đường về nhà, Khả Ái ghé vào ngân hàng rút tiền và kiểm tra tài khoản thẻ. Số tiền trong thẻ có thể dùng mua thuốc cho em cô, tiền sinh hoạt cá nhân của nó và cô, tiền điện nước, tiền nhà trong vài tháng. Nhưng cô vẫn phải đi tìm việc làm, chứ sớm muộn gì tiền trong chiếc thẻ này cũng hết, chả thể cầm cự được bao lâu. Thẻ là Khả Ái đi vào quán phở hàng ngày cô ăn gọi ra một bát phở bò thơm nức mũi, sột soạt 5 phút rồi về.

Về nhà cô nằm ườn trên chiếc giường nhỏ ở góc phòng. Một muốn chết! Ngủ một mạch đến tận chiều tối, người đau ê ẩm, cô lại lăn vào phòng tắm rửa rồi ra bật máy tính tìm kiếm mấy công ty tuyển nhân viên đăng kí.

Sáng sớm, Khả Ái phản khởi thức dậy chải đầu, ăn mặc gọn gàng, cầm cặp hồ sơ đã chuẩn bị từ tối hôm qua lên đường tìm kiếm việc làm. Chiều tối, Khả Ái vác về cái bộ mặt như bao công, ê chề gục đầu than thở. Khóc không ra nước mắt. Cô, bao giờ mới thoát khỏi cảnh thất nghiệp nặng nề này chứ?!!!

Diễn Gia...

"Con trai, con thật dũng mãnh nha!". Diễn Vương vỗ vai Diễn Tước.

"Tiểu Tước! Giỏi lắm con trai cưng!". Khang Linh Đan xoa đầu Diễn Tước.

"Hào hảo! Anh trai cưng!". Diễn Như vỗ tay bôm bốp.

"Ngưng!". Diễn Tước mặt lạnh băng nói khề. Lướt qua từng người một rồi bức xúc dừng lại trước mặt mẹ của mình, giọng ai oán nhưng giấu trong lòng là một sự hứng thú đến kì lạ.

"Mẹ! Người cũng thật biến thái quá rồi nha!"

Bà Khang Linh Đan hừ nhẹ, lại nở nụ cười bất cần đời.

"Biến thái cái đầu anh! Tôi chỉ là muốn cháu mà thôi!"

Diễn Tước: "..."

Cố vớt vát, quay sang ba mình, hỏi ngu." Ba...cũng là vì muốn cháu?"

Diễn Vương ôm vợ bình thân gật đầu.

Diễn Tước nhẹ nhàng đáp:" Dù gì cô ấy cũng là người con quen chưa đầy 24 tiếng. Sao ba mẹ lại nhận định con dâu nhanh như thế chứ!"

Khang Linh Đan liếc nhìn Diễn Tước vẻ mặt khinh bỉ:

"Nếu không nhận định con dâu nhanh thì để con ế chồng ế vợ cả đời à? Gần hai mươi mấy năm nay con đã mang về giới thiệu cho ba mẹ một đứa khác giới không? No, no! Không hề! Ba mẹ phải nhận định con dâu sớm! Không để nó vụt khỏi tầm tay của chúng ta! Hơn nữa, nhìn tướng mạo con bé xinh đẹp như vậy! Không thích thì mất con mù cmn rồi! Mẹ đã tạo cơ hội như vậy cho con rồi! Không biết cách tận dụng thì không phải con không phải con của mẹ! "

Diễn Tước day day ấn đường. Nhưng thú thật cô gái đó nhìn rất xinh đẹp, cũng rất thú vị.

"Con đã điều tra cô ấy. Lai lịch...rất trong sạch."

"Còn chần chờ gì nữa con trai! Xuất kích đi. Ba mẹ, em con nữa sẽ luôn ủng hộ con cưới con bé! Mang cho mẹ đứa cháu về đây thì càng tốt!"

Diễn Tước cạn lời. Nhưng cô gái kia cẩn thận mà uống thuốc, sẽ không phải hủy diệt mầm mống anh tồn cả đêm gieo trồng sao. Haizzz! Thật nhức đầu!

Bên kia không nhắc thì Khả Ái cũng không nhớ, bởi trí nhớ cô không được tốt cho lắm. Nên quên luôn việc phải phòng tránh. Điều đó dẫn đến biến cố khôn lường trong tương lai của cô. Còn Diễn Tước thì trong lòng đang tính kế làm sao để lấy được chữ kí của cô trong tờ giấy hôn thú trong tương lai rất rất gần. E rằng sẽ vất vả lắm.

□□666□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Khả Ái mấy ngày nay chạy khắp nơi tìm việc làm thêm. Lục tục mấy ngày cuối cùng cũng tìm được việc làm tạp vụ trong một công ty lớn, tiền lương cũng vừa mà công việc cũng chỉ là dọn dẹp, sắp xếp đồ, lau nhà. Tuy không được làm nhân viên chính nhưng làm tạp vụ cũng được. Thế là Khả Ái vui vẻ trở về nhà nghỉ ngơi để ngày mai còn có sức làm việc.

Ngày hôm sau, Khả Ái mặc áo trắng, quần bò, mặt mày rạng rỡ đi bộ đến công ty. Vào khu tạp vụ, Khả Ái được một bá bá dẫn đi thay quần áo và hướng dẫn những công việc mà mình phải làm. Bá bá này tên Tô Lan, rất vui tính và hiền lành, Khả Ái cực thích vị bá bá trẻ con hài hước này vì bá bá rất thích cười và bá bá rất quý cô.

"Bá Tô! Cảm ơn bá đã hướng dẫn con tận tình như vậy!"

Vị bá bá cười lớn.

"Có gì đâu con! Bá bá rất thích con mà! Ha ha ha! Con xinh đẹp như vậy!"

Khả Ái được bá Tô khen mặt đỏ ửng rất dễ thương, nhỏ giọng nũng nịu.

"Bá Tô!"

Bá Tô cầm cái chổi lau nhà đưa cho cô nói.

"Xấu hổ gì chứ! Bá bá khen thật lòng mà! Thôi cầm chổi lau ra ngoài hành lang lau đi Tiểu Ái!"

"Vâng!"

Khả Ái nhận lấy chổi lau và chậu nước lau nhà ra hành lang chà chà cái sàn vốn sạch bóng. Thái độ làm việc rất nghiêm túc.

Tiếng bước chân trầm ổn đi trên sàn nhà. Người đàn ông mặc một bộ vét đen, tóc vuốt gọn gàng, đôi giày da sáng bóng đi trên sàn phát ra tiếng cộc cộc. Người đàn ông có khí thế bức người, khuôn mặt lạnh lùng ngạo nghễ, dáng người to lớn khiến người ta trông thấy đều phải hạ mình.

Khả Ái không chú ý đến người đàn ông cao ngạo lạnh lùng này mà chú tâm vào làm cho xong công việc bá bá giao. Đến khi cây chổi lau nhà vô tình đề lên đôi giày da sáng bóng của người đàn ông, Khả Ái thấy đôi giày lung linh đến chói mắt hiện tại đang bị cây chổi lau nhà ướt át quẹt lên xuất hiện một vệt nước dài thì lộ rõ vẻ mặt bối rối. Ngẩng đầu lên thì hoá đá ngay tại chỗ, cà lăm chỉ vào người trước mặt, hét lên.

"É! Đồ biến thái! Sao anh lại ở đây??"

Diễn Tước cao ngạo từ trên cao nhìn xuống thương thức vẻ mặt biến hoá liên tục của Khả Ái thì vui sướng nhếch môi.

"Sao tôi không được ở đây? Hừ? Ái Ái~"

Khả Ái thấy da gà da vịt nổi lên từng con.

"Ai là Ái Ái của anh! Đồ biến thái! Cút đi! Tôi còn làm việc nữa!"

"Hừ! Thề vàng tôi cho còn không đủ hay sao?"

Khả Ái cứng đờ người. Thề vàng. Tận mấy con số đều đã đổ vào tiền thuốc của em cô hết rồi. Tuy đủ dùng nhưng cũng không chống cự được lâu. Nếu đủ, cô đã không phải đi làm việc như thế này. Là bắt đắc dĩ, bắt đắc dĩ mà thôi. Khả Ái ngẩng mặt lên nhìn Diễn Tước.

"Không đủ dùng! Không đủ dùng!"

Mắt Diễn Tước loé lên một tia xảo quyệt, cười cười lấy từ trong cặp ra một tờ giấy, một cái bút đưa cho Khả Ái, nói một hơi thật dài.

" Không sao! Kí một chữ! Tiền trong ngân hàng của tôi, em muốn tiêu như thế nào tùy em. À còn khuyến mãi một ông xã đẹp trai lên được phòng khách, xuống được phòng bếp như tôi!"

Hành lang không một bóng người, lặng yên như tờ. Khả Ái hoá đã lần hai. Mặt dần dần đen lại.

" Anh...Hừ! Còn lâu! Tránh ra tôi còn làm việc!"

Diễn Tước đứng im, trên mặt vẫn còn nụ cười nhếch. Mặc Khả Ái đẩy như thế nào vẫn không dịch chuyển.

Bỗng Diễn Tước cầm chặt lấy hai tay Khả Ái kéo vào lòng. Giọng trầm ấm cất lên.

" Tôi bao em. Một tiếng. Cuối tháng lương gấp đôi, tiền thưởng gấp ba."

Khả Ái thối mái.

" Anh là ai mà dám nói như vậy!"

Diễn Tước lôi ra từ túi áo danh thiếp màu đen tinh xảo đưa cho Khả Ái. Khả Ái hoá đá lần ba.

Mọẹ nó! Gì chứ! Chủ tịch tập đoàn NT.

Lương gấp đôi!

Tiền thưởng gấp ba!

Đầu Khả Ái bắt đầu hiện lên những con số dài đằng đằng. Phải biết số người muốn làm việc trong tập đoàn NT xếp hàng dài hơn cả vạn lý trường thành. Nhưng muốn vào được công ty, trong 1000 người, chỉ có ít hơn 100 người được tuyển. Nhân tài trong công ty đầy rẫy. Khả Ái mới đầu xin việc trượt ngay từ vòng gửi xe, nhưng không biết vì sao mà đến lần thứ n thì được tuyển vào làm tạp vụ. -,-

Tiền lương tạp vụ cũng có thể coi là nhiều, nếu mà nhân 2, tiền thưởng nhân 3...giàu to rồi!

Khả Ái mơ mộng YY một mình cười hắc hắc max gian xảo. Đến Diễn Tước cũng phải phì cười với bộ dạng này của Khả Ái. Hôi lại lần nữa.

" Được không?"

Khả Ái đang trong dòng suy nghĩ miên man bỗng chốc bị giọng nói của Diễn Tước kéo xuống. Vội trả lời sợ Diễn Tước đổi ý.

" Ok! Ok!"

" Vậy được! Vào thay quần áo! Tôi dẫn em đi một nơi!"

" Chờ tí"

" 5 phút"

" Đồ nhà tư bản độc ác!!!"

" Tôi trả tiền cho em!"

" Hừ..."

~~~~~ -,- ~~~~~

Ní hào!

Chuyện là bắt đầu từ tuần này. Mỗi tuần Lé chỉ đăng được một chap vì mai là Lé phải sang trường tập trung hông biết là cái vẹo gì nữa. Chắc lại đi học rồi. □□□

(Đọc xong nhớ vote! Ít vote qué!)"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Kéo tay Khả Ái ra khỏi công ty trước mặt bao nhiêu nhân viên, mà ở trong giờ làm việc, chủ tịch lờ lờ kéo kéo một cô gái đi thẳng ra cửa làm gì vậy ta? Hàng trăm đôi mắt ngơ ngác nhìn theo hướng hai người đi ra cửa lớn.

Đi vào gara để xe, Diển Tước mở cửa nhét Khả Ái vào ghế phụ, lên xe rồi phóng thẳng ra ngoài. Chiếc xe lăn nhanh trên đường cao tốc. Đi một lúc, Khả Ái càng thấy con đường này quen. Diển Tước một tay lái xe, một tay lấy ra một tờ giấy màu trắng chỉ chít chữ trên đó đưa cho Khả Ái thêm một cái bút.

"Nếu em đồng ý, hãy kí vào đây. Anh đã tìm được tìm phù hợp cho em của em. Nhưng anh tôn trọng ý kiến của em!"

Khả Ái ngạc nhiên, bối rối không biết làm sao. Đây dù sao cũng là cơ hội hiếm có của Khả Tư. Nhưng, hình như mình nợ anh ta quá nhiều rồi. Phân vân một hồi cũng không biết trả lời Diển Tước như thế nào.

"Anh...sao phải giúp tôi nhiều như vậy?"

Diển Tước vẫn chăm chú lái xe, nhưng khoé mắt thì đang nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Khả Ái.

"Đừng thắc mắc! Việc của em bây giờ chỉ cần quyết định kí hay không vào tờ giấy đó thôi. Có điều kiện hết mà!"

Khả Ái nhủ mảy mìn Diển Tước nhưng cuối cùng vẫn cúi đầu thờ dài.

"Được rồi. Điều kiện gì cũng được."

Mắt Diển Tước loé lên một tia sáng khó phát hiện. Một lúc lâu sau, chiếc xe dừng ngay trước cổng trường đại học Thanh Hoa. Diển Tước cầm tay Khả Ái bước vào trường, lên hẳn lớp Khả Tư đang học.

Khả Tư là một một sách, các kì thi đều đứng nhất nhì trường nên rất được thầy cô yêu mến. Tính tình cậu rất ôn hoà, lại đẹp trai nên cũng rất được nữ sinh trong trường yêu mến.

Đang vào giờ nên lớp học rất yên tĩnh, chỉ nghe được tiếng thầy giáo giảng bài và tiếng viên phấn cọ trên bảng đen. Khả Tư ngồi gần cửa sổ chăm chú nghe giảng, đôi khi chau mày suy nghĩ giải bài tập, ánh nắng từ ngoài cửa chiếu rọi trên mặt bàn, nhảy múa trên vai, làm nổi bật làn da trắng của cậu. Khả Ái tự hào vì có một người em đẹp trai và thông minh như vậy. Đôi mắt to của cô chăm chú nhìn Khả Tư, không để ý Diển Tước đang âm thầm ăn một bình dấm chua oi là chua. Kéo mạnh tay làm Khả Ái ngã vào người anh. Khả Ái lờm lờm đẩy Diển Tước ra, chỉnh chu lại quần áo xộc xệch, Diển Tước cười cười không nói gì, xoay người bước vào trong lớp học.

Lớp học đang chăm chú nghe giảng ngạc nhiên khi thấy người đàn ông có khuôn mặt yêu nghiệt, đẹp trai xuất chúng bước vào. Diển Tước lịch sự cúi chào thầy giáo già.

"Chào thầy Chu. Có thể cho em một chút thời gian gặp em Khả Tư được không ạ?"

Thầy Chu thả viên phấn vào hộp, tay đẩy gọng kính ở trên mũi nhìn thẳng vào Diển Tước như đang suy nghĩ điều gì đó, cuối cùng thầy nhìn Diển Tước hỏi.

"Cậu là...?"

Vẫn như cũ, Diển Tước lịch sự trả lời.

"Dạ thưa thầy, em là Diển Tước học trò cũ của thầy khoá 7 năm trước!"

Mắt thầy Chu sáng lên, phải nói người trước mắt thầy đây từng là một huyền thoại trường Thanh Hoa. Đứng đầu tất cả các kì thi trong nước và quốc tế, kì thực hồi đó Diển Tước là một thần đồng, nhất là Toán Học, không biết đã mang về cho nhà trường bao nhiêu cái danh hiệu, huy chương nữa. Đến thầy Chu cũng phải bội phục Diển Tước.

"Ôi ôi! 7 năm không gặp. Em thật là...không về thăm thầy lần nào cả!"

Diển Tước cười cười.

"Bận lắm thầy ạ! Để hôm nào em mời thầy đi uống vài chén nhé!"

"Thằng quý! Bận lắm cũng phải về thăm thầy mảy đây chứ! Vậy hôm nào rủ thầy nhé! Thầy vẫn dùng số cũ nhé! Tư Tư! Ra ngoài đi!"

Khả Tư vẫn thắc mắc tại sao người đàn ông này quen với thầy Chu, và gọi mình ra có việc gì? Nhưng vẫn thông thả bước ra ngoài cùng Diển Tước.

Chương 13

(Hình của Khả Tur trên□ chỉ mang tính chất minh hoạ phóng đại thiiii□□□ kawaii chết người□)

Khả Tur lạnh lùng bước ra ngoài cửa, cậu ngạc nhiên khi thấy chị mình đang cười tươi nhìn cậu. Vẫy vẫy cái tay, Khả Ái gọi Khả Tur:

" Đây này! Tiểu Tur! Ngồi đây! Chị có truyện muốn nói với em nè!"

Về mặt hoạt bát của Khả Ái rất sinh động. Khả Tur nhìn chị cậu bằng vẻ mặt trù mến, bật cười vì bộ dạng dễ thương bây giờ của chị.

" Nè! Chị Hai! Chị đừng lộ ra vẻ mặt mắc cười thế được không???"

Khả Ái nhăn mặt quát:

" Thăng quý! Em dám nói chị hai mình như thế sao! Đáng ghét! Chị định đến báo với em một tin tốt, nhưng em lại lộ ra vẻ mặt chán ghét khi nhìn thấy chị, vậy thôi, chị về đây!". Khả Ái giận dỗi đứng dậy bước đi. Khả Tur lắc đầu nhìn về mặt chị mình. Lớn rồi có bé gì đâu mà không nheo ghê như vậy nha. Khả Tur bước đến ôm Khả Ái, ra vẻ đáng thương, giọng mè nheo:

" Chị Hai! Ý em bảo là... Chị là người dễ thương nhất trái đất! Dễ thương lắm lắm luôn! Chị giận gì nữa chứ! Giận nữa sẽ xấu xấu nha~"

Khả Ái cười tươi, vẻ mặt dễ thương không đỡ nổi.

Diễn Tước một bên nhìn cảnh hai chị em ôm ấp. Mặt đen thui, mùi dấm chua thoang thoảng. Chả có ai đi ghen với " em vợ" cả, nhưng, Diễn Tước thì có. Con ghen bùng nổ, Diễn Tước mặt nhăn nhó đi đến trước mặt giật lấy Khả Ái ôm vào lòng. Hùng hổ tuyên bố với "em vợ".

" Cô ấy là của tôi. Cấm sờ!"

Khả Tur đắm chiêu nhìn người trước mặt đang độc chiếm chị mình. Lát sau, lộ ra lạnh lùng, mặt đối mặt.

" Anh là ai?"

Diễn Tước ôm khur khur cục bông trong lòng.

" Tôi xác thực chuẩn bị là anh rể của cậu!"

Khả Tur nhú mảy liếc nhìn chị mình. Khả Ái vội vui mặt vào ngực Diễn Tước vờ không nhìn thấy, không nghe thấy Khả Ái nói gì hết.

" Chị! Chuyện này là sao?"

Khả Ái vẫn yên lặng vui đầu vào ngực Diễn Tước, vân vê chiếc cà vạt đen. Khả Ái tức giận ôm ngực rên nhẹ.

Khả Ái nghe thấy tiếng hít nhẹ liền quay ra hướng Khả Tur lo sợ:

" Tiểu Tur! Em không sao chứ! Thuốc đâu rồi! Thuốc của em đâu!". Khả Ái lo lắng lục lọi các túi của Khả Tur vẫn không thấy thuốc, gấp đến độ nước mắt nước mũi tèm nhem như mèo. Khả Tur sắc mặt trắng xanh cầm tay chị mình, thờ hồng hộc.

" Thực ra...sớm đã không còn thuốc nữa. Em giấu...chị...bởi không muốn...tháng nào chị...cũng là...m việc vất vả...để mua...thuốc...cho...em!"

Khả Ái khóc đến thương tâm, ngẩng đầu lên van xin Diễn Tước.

" Mau...mau đưa nó đi bệnh viện! Làm ơn!! Hức..."

Diễn Tước vội vàng diu Khả Tur vào xe, Khả Ái cũng vào theo. Dọc đường Khả Ái thút thít khóc nắm lấy tay Khả Tur không buông, sắc mặt Khả Tur tái nhợt không chút sức sống, cậu nhắm chặt mắt dựa lưng vào ghế ôm chặt lấy lồng ngực đau nhói.

Tiểu Tur...

Giá như...

Chị có thể...

Thay em chịu con đau đớn này...

Giá như...

Giá như...

Khả Ái một bên khóc nức lên, một bên dỗ dành Khả Tư như hồi còn nhỏ. Khuôn mặt nhỏ bé tèm lem nước mắt, bàn tay nhỏ bé nắm chặt tay Khả Tư, xoa xoa ngực cậu.

"Tiểu Tư của chị, đừng sợ, sẽ không sao đâu! Chỉ cần xoa một chút...một chút là sẽ khỏi, sẽ đỡ đau thôi, tiểu Tư, mở mắt ra nhìn chị này...tiểu Tư, sắp đến bệnh viện rồi, ráng lên, mở mắt ra nhìn chị này.!!! Không...không được ngủ! Tiểu Tư, mở mắt ra nhìn chị này!"

Đôi mắt Khả Tư khẽ mở, niêng mấp máy.

"Chị...nói cho em biết...chuyện gì xảy ra! Sự thật!"

Khả Ái chột dạ, nước mắt như dê vỡ chảy xuống.

"Mấy ngày trước, chị bị đuổi việc, nửa đường đi về bị cướp mất ví tiền, trong đó là tất cả số tiền đóng học và mua thuốc cho em. Nửa đường đuổi cướp, chị đâm phải anh ta nên chị bắt anh ta đền, anh ta bảo...về nhà cùng anh ta để lấy tiền bởi anh ta quên tiền. Nhưng lại gặp phải ba mẹ anh ta, họ nhất quyết giữ chị lại ăn cơm, ai ngờ...ba mẹ anh ta...hạ xuân được...chị. Anh ta muốn bồi thường nên đã điều tra chị, biết em bị bệnh nên đã đền bù, đã tìm được tim phù hợp, thế nên chị mới nhanh chóng đến trường để báo cho em biết!"

Khả Tư nhắm mắt, lông mày nhíu chặt vào nhau, ngắt đi. Đúng lúc chiếc xe dừng lại, Diễn Tước bước xuống xe cùng Khả Ái đi vào trong bệnh viện, bác sĩ và y tá cũng đã được thông báo nên nhanh chóng đưa cậu vào phòng phẫu thuật. Diễn Tước ở bên ngoài gọi điện cho ai đó, Khả Ái thì chỉ biết nhắm mắt khóc, và cầu nguyện.

Ba mẹ, ba mẹ nhớ phù hộ cho Tiểu Tư tai qua nạn khỏi, nếu nó mà đòi xa con, chắc con sẽ chết mất. Làm ơn!!

Diễn Tước gọi điện xong ngồi xuống bên cạnh Khả Ái ôm cô vào lòng, vụng về an ủi.

"Đừng lo, nó không sao đâu, đừng khóc nữa! Nín đi...không anh sẽ trừ hết lương của em, không còn một đồng luôn, anh nói là làm nha! Có nín không!"

Ai chả biết là tổng tài cao ngạo lạnh lùng chưa bao giờ an ủi ai, một khi an ủi là khiến người ta muốn cho liên hoàn trường và thành cái mặt heo.

Khả Ái nhìn Diễn Tước bằng vẻ mặt khinh bỉ:

"...Ông nội cha anh! Nín dùm! Buồn nôn! Anh trừ hết lương của tôi xem, tôi sẽ đánh vào cái bản mặt đần thối đần thiêu của anh mấy chường cho ba mẹ anh hết nhận ra anh luôn! Hừ!"

Khả Ái dơ quả đấm trước mặt Diễn Tước. Đúng lúc này một người đàn ông ăn mặc chỉnh tề, tay cầm một chiếc vali y tế hướng chỗ Diễn Tước mà đến. Cung kính chào.

"Ông chủ! Đây là quả tim phù hợp mà ông chủ cần!"

Ngaoooooo!!!!

Ai vào đọc "Chọc tức vợ yêu mua một tặng một" chưa!! Ta đang cày chuyện đó đó! Hay què què què luôn! Dài què, ta đang đọc hết tập 18, ai cày cùng ta! Anh rai Lục Đình Kiều quá lạnh lùng luôn, anh Tịch què đẹp gái luôn! Bánh bao nhỏ què luôn! Ai cày cùng ta đề! Moe

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Diễn Tước ngược lên nhìn người đàn ông trước mặt. Đèn phòng cấp cứu vẫn sáng chói, không biết trong đó xảy ra chuyện gì, chỉ biết tình hình trong đó giương như rất nguy kịch, y tá không ngừng chạy ra chạy vào, người nào người nấy mặt đầy mồ hôi, thở gấp cầm đồ y tế hấp tấp chạy. Một bác sĩ ra ngoài hướng Khả Ái, vội vã nói:

"Ai là người nhà bệnh nhân?"

Khả Ái vội vã kêu:

"Tôi...tôi a!!"

Bác sĩ lắc đầu trầm giọng nói:

"Tình hình bệnh nhân rất nguy kịch, cơ thể của bệnh nhân đã chuyển biến sang giai đoạn xấu nhất, cộng thêm cú sốc không thể chấp nhận được, tim bệnh nhân yếu nay yếu hơn, tôi đề nghị gia đình cần phải thay tim gấp cho bệnh nhân, tim cũ yếu ớt rất có thể cậu ấy không chống cự nổi một giờ nữa, mà bây giờ không tìm được tim phù hợp với cậu ấy..."

Khả Ái nghe bác sĩ nói mà tuyệt vọng. Bổng Diễn Tước lên tiếng:

"X, đưa tim cho bác sĩ!"

Người đàn ông tên X nãy giờ cầm hộp sắt trên tay cuối cùng cũng lên tiếng:

"Đây là tim phù hợp với bệnh nhân mà bác sĩ cần."

Bác sĩ cầm lấy hộp sắt, rồi đưa cho Khả Ái một tờ giấy bảo cô kí vào. Khả Ái nhìn tờ giấy kia, hốc mắt ngập nước, nói không lên lời. Diễn Tước ôm lấy cô an ủi:

"Không sao đâu, sẽ không có chuyện gì đâu mà. Đừng lo lắng. Kí đi!"

Khả Ái ngược nhìn Diễn Tước vụng về an ủi mình, trong thâm tâm yếu ớt vô lực oà khóc. Run run tay, cầm chiếc bút kí vào tờ giấy. Kí xong, chính mình áp lực quá mà cũng ngất mất đi.

Nhìn người con gái sắc mặt nhợt nhạt nằm trên giường bệnh, đôi mắt sưng húp khiến anh đau lòng không dứt.

Khả Ái mê man tỉnh dậy. Tinh thần sa sút hốt hoảng muốn ngay lập tức xuống giường xem Khả Tư ra sao. Liền phát bị Diễn Tước đẩy xuống giường:

"Đừng động!"

Khả Ái nhú nhú mày, quay sang Diễn Tước hỏi thăm tình trạng của Khả Tư:

"Em tôi sao rồi!!"

Diễn Tước chỉnh lại chăn cho Khả Ái, bình thân đáp:

"Tạm thời đã không có việc gì! Nhưng bác sĩ bảo phải kiểm tra thêm, tránh tình huống xấu nhất xảy ra."

Khả Ái nghe Khả Tư vẫn ổn thì hòn đá trong lòng cũng tạm thời hạ xuống được. Diễn Tước cầm quả táo trên bàn vừa rửa xong đem lau khô, cầm dao gọt hoa quả gọt quả táo. Bộ dạng khiến người ta khó có thể rời mắt.

Ít lâu sau quả táo được Diễn Tước bỏ xong, đem thái từng miếng nhỏ, lấy đĩa xiên rồi bón cho Khả Ái. Khả Ái há miệng nhận lấy miếng táo ngon miệng.

Từ khi tỉnh dậy tới bây giờ đã là 4 tiếng đồng hồ, sắc trời cũng đã dần tối. Khả Ái trong lòng hồi hộp không yên, chỉ muốn nhanh chóng vọt đi tìm Khả Tư. Diễn Tước đang chăm chú làm việc trên máy tính cũng phải quay sang nhìn Khả Ái. Bất đắc dĩ gấp máy tính để sang một bên, nhẹ giọng dụ dỗ:

"Tôi đưa em đi gặp Khả Tư!"

Khả Ái ngạc nhiên, mắt sáng lấp lánh. Bốn giờ đồng hồ ở đây cô đã nản nỉ sắp gãy lưỡi mà anh có cho đi đâu.

Vụt nhảy xuống giường, đem dép lê đeo vào chân, bộ dáng nghiêm chỉnh khiến Diễn Tước bật cười. Khả Ái cũng cười khi thấy Diễn Tước cười mình, khoác vai Diễn Tước hào phóng nói:

"Đại gia cứ cười! Miễn cho tiểu nhân đi gặp đệ đệ của ta là được rồi!"

Diễn Tước nhìn bàn tay ngăn ngùn khoát lên vai mình lòng tràn đầy hạnh phúc.

A, tay Ái cũng quá trắng đi.~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Lấy thân báo đáp

Phòng bệnh 105...

Khả Ái nhìn Khả Tư yếu ớt nằm trên giường bệnh, bên cạnh còn có những máy móc đang hoạt động liên tục liền cảm thấy lòng đau không dứt. Hận không thể chịu đau thay Khả Tư. Diễn Tước đứng một bên nắm chặt tay Khả Tư.

Dù cô đã cố gắng để trấn an lại cảm xúc nhưng vẫn không chống lại được cái cảm giác đứa em mình thương yêu nay một bộ dạng yếu ớt nằm trên giường bệnh như vậy. Làm chị ai mà chẳng đau lòng chứ!

Khả Ái nắm chặt đôi tay trắng xanh của Khả Tư. Nước mắt âm thầm rơi ướt đầm gò má, giọng nghẹn ngào.

"Tiểu Tư... Chị xin lỗi! Tại chị vô dụng, tại chị không chăm sóc nổi cho em, chị xin lỗi...xin lỗi..."

Diễn Tước nhủ mảy an ủi.

"Đừng khóc, không phải cuộc phẫu thuật rất thành công đó sao? Không cần phải đau lòng như vậy!"

Khả Ái ngược mặt lên nhìn Diễn Tước, nước mắt chảy dọc khuôn mặt nhỏ nhắn.

"Nhưng... Tiểu Tư chắc chắn sẽ rất hận em...là em đâu nó nhiều như vậy...là tại em...nó vừa nãy mới xảy ra tình trạng nguy kịch như vậy...nhưng...may là có anh giúp em...nếu không chẳng biết sẽ ra sao nữa..."

Diễn Tước nắm chặt thời cơ trả lời vội.

"Vậy...lấy thân báo đáp đi!"

Khả Ái nghe câu trả lời đỏ mặt quay đầu vội, hờn dỗi nói.

"Anh...vô sỉ!"

"Anh chỉ vô sỉ với một mình em!"

Trong lúc hai người, anh một câu, em một câu thì Khả Tư nhủ mảy tỉnh dậy. Mơ hồ nhìn xung quanh thấy hai người nói chuyện, đôi môi khô khốc nhấp nháy.

"Chị..."

Khả Ái bị Diễn Tước trêu mặt đỏ như mông khi nghe tiếng gọi quen thuộc liền nhìn về phía giường bệnh.

"Tiểu Tư! Em tỉnh rồi! Có bị đau ở đâu không?"

Khả Tư nhìn Khả Ái cuống quýt hỏi mà bật cười.

"Chị! Em không sao!"

Khả Ái vui vẻ nói.

"Em không sao là tốt rồi!"

Khả Tư hỏi Khả Ái.

"Chị! Sao lại giấu em chuyện về người đàn ông này?"

Khả Ái tắt nụ cười, gượng gạo đáp.

"Thực ra...tất cả đều là ngoài ý muốn hết. Vụ chị gặp anh ta, đến nhà anh ta ăn cơm tối, rồi phát sinh chuyện đó cũng đều là ngoài ý muốn mà thôi..."

"Em biết... Nhưng em cũng không muốn chị phải nói dối em... Bởi... Chính em cũng giấu chị...hết thuốc cũng không nói cho chị... Em chỉ sợ chị lại làm thêm giờ mà không chú ý giữ gìn sức khỏe... Lỗi đều tại em... Hại chị đã vất vả quá rồi!"

Khả Ái nước mắt giàn dụa, sùi sụt.

"Không...tại chị...là chị không tốt...chị không có tiền đồ...hại em không có thuốc uống...làm em đau... Chị xin lỗi... Nhưng bây giờ đã không sao rồi...em có tim để thay...an toàn là chị vui lắm rồi..."

Khả Tư mỉm cười nhìn chị.

"Thằng ngốc! Em không nợ chị! Là em nợ người đàn ông này. Chị cũng nợ người đàn ông này rất nhiều! Mau, mau cảm ơn người ta đi!"

"Vâng!". Khả Tư nhìn Diễm Tước chân thành nói.

"Cảm ơn!"

"Không cần cảm ơn! Cứu một mạng người còn hơn xây bảy toà tháp mà!"

"Ày dà! Dù gì cũng vẫn phải cảm ơn anh mà!". Khả Ái thở dài.

"Cảm ơn gì chứ! Chẳng phải lấy thân báo đáp là xong chuyện rồi sao?". Diễm Tước cố tình trêu chọc Khả Ái nên lại lời cái câu vừa nảy ra nói. Làm Khả Ái xoắn xuýt nhào lên chặn cái miệng tôm miệng tép của ai đó sợ Khả Tư nghe được. Khả Tư nhìn hai người đang đùa giỡn ở trước mắt thì nở nụ cười nhẹ.

Ngoài cửa sổ bệnh viện, khung cảnh bầu trời xanh bao la khiến con người cảm thấy thanh tịnh hơn.

Lé đã trở lại và hết mựa luôn ý tưởng rồi. Phải biết là bộ truyện này Lé đã bỏ ra toàn bộ chất xám học văn ở lớp, tham khảo trong mấy cuốn tiểu thuyết đang đọc dở và quan trọng là cái phần ảo tưởng sức mạnh le vờ mắt. Sao mà Lé cảm thấy mọi cảnh diễn ra trong chuyện thật là nhàm chán, Lé đang cố tua nhanh đến đoạn gay cấn mà chả hiểu tại sao nó vẫn cứ chậm như rùa ý. Thật là không thể tin nổi! Nhưng Lé sẽ cố gắng viết tiếp. Khoảng thứ 7, Chủ Nhật tuần sau là sẽ ra 2 chap luôn.

Hãy đợi ta trở lại và tặng cho các nàng 2 chap nhé.

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

☐

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Người phá tan bầu không khí phẳng lặng đó là Khả Tu.

"Chị em vừa hỏi bác sĩ, chỉ cần tình hình cơ thể em ổn định, em có thể xuất viện, phí ở đây mắc quá."

Khả Ái phản đối kịch liệt.

"Không được, tình hình của em ổn định cũng không được, phải ở đây tình dưỡng sức khỏe. Hướng hò..."

"Chị à! Huống hồ gì nữa?"

"Huống hồ chị em mình còn ôm được cái đùi lớn như Diễn đại thiếu gia, lo gì chứ... Đúng không? Diễn đại thiếu gia~"

Khả Ái sấn sát gần đến Diên Tước, bộ dạng thỏ con điềm đạm đáng yêu. Diên Tước không thể chống cự được vẻ mặt dễ thương kia, nhanh chóng đỏ mặt quay đi.

Buổi sáng ngày thứ 9...

Khả Ái có thể đứng dậy và đi lại được mau chóng hồi phục được sức khỏe.

"Chị...đã là ngày thứ 9 rồi đó! Cho em xuất viện đi mà... Ở đây chán chết!"

Khả Ái ngao ngán thờ dài, cô cũng thấy rằng ở đây chán ngắt rồi.

"Thôi thôi được rồi! Chị đi làm giấy xuất viện!"

"Cảm ơn chị! Moa moa!"

Khả Tư nhảy tung tung, hôn má Khả Ái. Diễn Tước ở một bên âm thầm ghen.

Đứng trước cổng bệnh viện, Khả Tư vui mừng vì đã thoát khỏi cái nơi nồng nặc mùi thuốc đáng ghét.

"Bệnh viện đáng ghét! Ta cuối cùng đã thoát khỏi nguoi! Ka ka!"

"Thôi thôi! Đẹp đi thằng quý! Đi về!"

"Chị! Bây giờ về nhà hay đi đâu ạ?"

"Còn phải hỏi... Tất nhiên là nhà rồi! Đi! Chị em mình về nhà ăn một bữa no nê!" Khả Ái choàng vai Khả Tư bước đi trên con phố phồn hoa. Bên cạnh còn có... Diễn Tước mặt đen xì lẻo đẻo theo sau.

Hai ngày nay Lé mất tích bởi Lé đi chơi, đến hôm nay, ngày 3/9 mí trở về và chả thể nào viết được chap thứ 2, mọi người đọc tạm nhé. Đây là Lé nghĩ nát óc ra đó. Lé hứa! Thứ ba sau sẽ ra 2 chap mới, bù cho chap thứ 2 và tặng thêm một chap sò ry. Thanh kiu mọi người nhiều. Vote nhé□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Cả ba người đi siêu thị mua đồ về nấu ăn rồi cùng đi về ngôi nhà nhỏ của Khả Ái.

Căn nhà nhỏ nằm trong một con hẻm tối ít người qua lại. Đôi khi còn có mấy con chó dữ, mèo hoang nhảy ra bắt chọt chặn đường, mặt tui nó rất dọa người. Diễn Tước đầu chảy vạch đen. Do con hẻm nhỏ phải để ô tô ở ngoài không cho vào được nên ba người đều đi bộ vào trong ngõ, từ nãy giờ mấy con vật hung dữ như chó, mèo, chuột, gián, ếch... đều có mặt đông đủ nhưng lạ thay chúng đều thích hù dọa người í, cứ đi vài bước lại chui từ trong bóng tối ra hù rồi lại chạy mất tiêu. Mà cái hẻm này cũng buồn cười gì đâu, ban ngày ban mặt mà hẻm vẫn cứ tối om như đêm. Chết cha, nguy hiểm quá nguy hiểm! Có thời gian phải bảo người tìm cho chị em nhà Khả Ái một căn nhà mới, không thể để cô cứ sống mãi trong hẻm này được, có ngày bị hù nhiều quá đột tử thì anh mất mất cái gối ôm mềm mại à? Anh chứ mèo phải ai đâu nhá! Suy nghĩ chu toàn, ổn thỏa mọi việc nhanh chóng là tác phong của anh. Mà phòng bệnh còn hơn chữa bệnh, cứ tìm một căn hộ ở gần nhà anh cho cô là ok hết. Còn thằng nhãi Khả Tư thì cho nó ở kí túc xá trường là được.

Diễn Tước trong đầu lập kế hoạch thật tỉ mỉ.

Đến lúc đến nhà, Khả Ái vào bếp cắt đồ nói vọng ra cho hai người đang ngồi ghé.

"Hôm nay chị đây sẽ bao các em một chầu no nê luôn! Cứ ở ngoài đây, chị đây làm tất! Không cần các người phụ giúp gì hết đó! Ok!"

Khả Ái vừa nói vừa chọt cửa phòng bếp lại, một mình lục xục trong bếp.

Giờ chỉ còn lại hai người đàn ông ngồi trên ghế gỗ. Khả Tư khôi phục vẻ trầm tĩnh thường ngày đối diện với Diễn Tước cất giọng bình thản hỏi.

"Anh...có thật lòng với chị của tôi?"

Diễn Tước lạnh lùng đáp.

"Việc của tôi cần cậu quản sao? Nên nhớ...tôi là người đã cứu cậu!"

Khả Tư cứng đờ người, mỉm cười.

"Tất nhiên...tôi biết! Nhưng nếu anh thật lòng với chị...tôi mong...chị sẽ không gặp phải những chuyện không may! Chị không phải của riêng tôi...cũng không phải của ai cả...tôi mong anh hãy hào hạo đối xử tốt với chị tôi. Chị ấy đã phải trải qua những khổ cực mà chị ấy không đáng phải trải qua..."

"Cậu yên tâm tôi không phải là loại người như vậy. Nhưng tôi cần cậu giúp một tay để...có thể đeo cho cô ấy chiếc nhẫn này!". Diễm Tước nói xong mang ra một chiếc nhẫn kim cương tinh xảo màu trắng trong suốt không tạp chất vân vè trong tay. Ánh mắt đen sâu thăm nhìn về phía Khả Tư. Khả Tư cũng không né tránh mà nhận lấy ánh mắt thâm sâu đó, cậu nở nụ cười dịu dàng, nhẹ nhàng gật đầu.

"Nhưng có điều...phần thắng đều phụ thuộc vào sự đồng ý của chị tôi"

Mùi thơm từ trong bếp lan toả ra phòng khách. Ít lâu sau đó là tiếng gọi của Khả Ái cùng tiếng mở cửa.

"Tư Tư, Diễm Tước! Hai người vào ăn cơm nào!"

Hai người đàn ông đồng loạt đứng lên đi vào bếp. Trên bàn ăn có vài món bình dân nhưng lại toả ra mùi thơm mê người. Khả Ái xới cơm cho hai người rồi vui vẻ nói.

"Hai người ăn thử đi. Ngon lắm luôn!"

Diễm Tước gấp thử một miếng thịt chua ngọt. Thịt ngọt ngọt, chua chua, màu vàng sền sệt được rưới lên từng miếng thịt trông rất ngon mắt. Anh không tiếc lời mà khen Khả Ái.

"Ừm... Ngon quá!"

Cô cười sáng sặc, tự hào vỗ ngực.

"Tôi đã nấu rồi thì cái gì cũng ngon!"

Nói rồi Khả Ái gấp cho Khả Tư một miếng cá.

"Em ăn cái này đi. Tốt cho sức khoẻ lắm nha!"

Diễm Tước ở một bên nhìn thấy Khả Ái gấp cho Khả Tư thì ghen tị. Liền bắt đầu giờ trò làm nũng.

"Ư ư. Tiểu Ái Ái. Anh cũng muốn em gấp cá nha!"

Khả Ái nhìn Diễm Tước bằng ánh mắt kì thị. Kiểu như muốn nói: Người đàn ông này thật kinh tởm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Nhưng cuối cùng vẫn phải bại bởi bộ dáng nũng nịu ấy. Khả Ái gấp cho Diễm Tước một miếng trứng rán.

"Gớm, anh bỏ ngay cái bộ dáng phát ối kia đi!"

Diễm Tước vẫn là bộ dạng ấy, nhưng giọng nói có phần dịu dàng, đôi mắt lấp lánh như sao sát đến trước mặt Khả Ái.

"Em không thấy anh rất dễ thương sao? Ái Ái!"

Khả Ái bị Diễm chọc cười, đẩy khuôn mặt gần sát mình ra. Lại sờ thấy khuôn mặt của Diễm Tước mịn như vậy. Sờ rất thích tay nhưng vẫn phải đẩy bởi khuôn mặt của cô đang dần dần đỏ ửng vì xấu hổ rồi!

Giờ chứ! Khi có một anh chàng đẹp trai soái ca như vậy tiến sát vào mặt mình, hỏi chỉ có cô gái nào mặt không đỏ, tim không đập cơ chứ, nhất là cái người mê trai như Khả Ái thì chỉ số cự tuyệt là 0. Còn thừa nước đục thả câu ăn đậu hũ của người ta nữa chứ. Thật không có tiền đồ gì cả!

Diễm Tước mặt dày vẫn cứ dụi dụi cái mặt đẹp trai hại nước vào cái tay của Khả Ái. Dễ thương không chịu nổi.

Khả Tư ở một bên nhìn hai người mà mỉm cười vui vẻ. Bữa cơm cứ thế trôi qua trong tiếng cười vui vẻ của ba người.

Ăn xong, Khả Tư nhận được cuộc gọi của trường nên phải đi. Khả Ái khuyên can rất nhiều nhưng vẫn không cản được Khả Tư. đành phải tiễn cậu ra xe.

Diễn Tước nín cười nhìn bộ dạng đáng yêu của Khả Ái, hắng giọng trực tiếp giải thích, cướp cái khăn của Khả Ái cuốn phần thân dưới của mình:

" Em bị khùng hả? Đây là khăn của anh!"

" Ủa? Thế khăn của tôi đâu rồi?". Khả Ái mặt ngu ngơ nhìn xung quanh thì thấy chiếc khăn rơi ở bên cạnh, chột dạ hi hi cười:

" À... Coi như chưa có chuyện gì xảy ra nha... A ha... Thôi...tôi đi ra đây xem phim... Á!"

Người Khả Ái bị bế bổng lên, bước chân mạnh mẽ bước vào phòng ngủ bên cạnh.

Nhìn cửa phòng đóng sầm lại. Mà lòng Khả Ái co thắt. Sao lại ngu như thế chứ! Bị ăn một lần rồi mà không biết tránh ra còn cứ chui vào miệng con sói đói lột cừu xinh đẹp.

Diễn Tước giọng quyến rũ, đồ hết tội lên đầu Khả Ái:

" A...Thì ra là em không đợi được nên quyến rũ tôi trước... Tôi định bụng quyến rũ em nhưng... nếu em làm trước thì cũng chả sao! Tôi đây sẽ phục vụ em tận tình a..."

Diễn Tước vút Khả Ái xuống giường lớn mềm mại, cô đồ mờ hôi hột, lấp ba lấp bắp cãi:

" Ai nói tôi quyến rũ anh! Đừng qua đây! Không anh chết với tôi!"

Cô cứ lùi, anh lại tiến, cứ thế cho đến khi Diễn Tước dồn Khả Ái vào góc tường, bàn tay rắn chắc nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Khả Ái lên, khuôn mặt yêu nghiệt của anh tiến sát lại gần, giọng nói mập mờ vang lên trong căn phòng mờ mờ ảo ảo, tăng thêm mùi mờ ám.

" À... Hoá ra em thích chơi SM..."

Nghe từ "SM" phát ra từ miệng Diễn Tước khiến Khả Ái run rẩy, mặt đỏ phừng phừng.

" Tôi... Anh vô si!"

" Ha... Đùa em thôi. Làm sao tôi lỡ làm bà xã tương lai của tôi đâu chứ!".

Diễn Tước nói rồi ngậm lấy đôi môi nhỏ nhắn của Khả Ái. Bàn tay to lớn cởi cúc áo của Khả Ái. Áo choàng tấm rơi xuống giường lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: H

Áo choàng tấm nương theo làn da trắng hồng rơi xuống. Một mảng da thịt trắng muốt lộ ra ngoài khiến anh dục hoá khó nhịn. Đôi tay dùng sức nắn bóp vật mềm mại của cô khiến anh ý loạn tình mê. Đôi môi nóng rực men theo chiếc cổ trắng nõn, cắn mút, để lại những dấu tím đỏ ái muội. Ôn nhu gặm cắn vành tai mẫn cảm khiến cô dâng lên từng đợt khoái cảm. Diễn Tước rất vừa ý biểu hiện của Khả Ái. Một tay nắn mê hạt nhỏ trên ngực cô, một tay trượt xuống hoa huyệt ẩm ướt, ôn nhu trêu chọc một hồi khiến cô rên rỉ xin tha. Anh ngậm cánh môi ướt át kiều mị, chặn đi những tiếng rên rỉ cô phát ra.

Khả Ái đỏ mặt, hai tay ôm chặt Diễn Tước sợ sệt, lần đầu tiên của cô rất đau nha, có phải lần này cũng đau vậy không? Như nhìn thấu ý nghĩ đó của Khả Ái, Diễn Tước chỉ hôn môi an ủi, bàn tay vẫn không rút ra khỏi hoa huyệt, tiếp tục luân động không ngừng, khiến Khả Ái lên cao trào lần thứ hai, cô há miệng thờ dốc xin tha. Diễn Tước cười an ủi. Anh cởi chiếc khăn quấn lỏng lẻo ở hông ra, vật nam tính đã sớm căng đau khó chịu cần được giải thoát, anh nhẹ nhàng đưa vào trong khe huyệt đã sớm ướt át. Khả Ái nhú nhú mảy, bụng dưới hơi trướng lên. Diễn Tước cũng chẳng sung sướng gì, cái miệng nhỏ phía dưới kẹp chặt anh. Anh thủ thủ.

" Thả lỏng... Ái Ái"

Hai tay Khả Ái choàng qua cô Diễn Tước, mắt nhắm chặt, nhỏ giọng kêu.

" Đau..."

Diễn Tước lo lắng, đây đâu phải lần đầu tiên của Khả Ái, có đi chuyển chậm để cô thích nghi với dị vật lạ. Vừa nhẹ giọng an ủi.

" Sẽ không đau...thả lỏng đi!"

Cô đương nhiên lại nghe theo lời của anh, nỗi sợ cứ thế mà tiêu tán dần đi, phóng túng hơn. Dần dần Khả Ái thích nghi được với vật to lớn của Diễn Tước, miệng nhỏ không khò khé được mà rên rỉ. Khoái cảm Diễn Tước mang đến xâm chiếm toàn bộ tâm hồn và thể xác của cô. Đầu óc dần dần mơ hồ, cô không rõ mình đã lên cao trào bao nhiêu lần, anh vẫn cứ tiếp tục luân động, căn phòng rộng lớn sức mùi vị tình dục.

Đêm, những ngôi sao sáng lấp lánh trên bầu trời đầy sao, Khả Ái mơ màng tỉnh dậy, bên cạnh, Diễm Tước ôm eo nhỏ của cô mắt nhắm nghiền, hơi thở đều đều, đôi lông mày thẳng tắp hiện lên vẻ ôn hoà, khác hẳn với lúc tỉnh là một người đàn ông yêu nghiệt lạnh lùng, lúc trên giường lại giống như mảnh thú vậy. Khả Ái tò mò, bàn tay nâng lên chạm vào lông mày, trượt xuống đôi mắt, lông mi, cánh mũi cao, cuối cùng là đôi môi mỏng quyến rũ. Tuy đèn của căn phòng mờ ảo nhưng cô vẫn thấy rõ vẻ đẹp của người đàn ông này. Cô tự hỏi, mình gặp người đàn ông này trong đời không biết là may mắn hay xui xẻo nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Bỗng, Diễm Tước mở to đôi mắt nhìn Khả Ái, khuôn mặt mang theo vẻ cung chiêu vô hạn. Thực ra anh dậy sớm hơn cô một chút, chỉ là không muốn dậy, chỉ muốn hưởng thụ cái cảm giác ấm áp này được lâu hơn nữa nên mới biết khi anh nhắm mắt, Khả Ái lại lên lút sờ mó anh. Khả Ái thấy Diễm Tước đột ngột mở to mắt, giật mình thu tay về nhưng lại bị bàn tay to lớn của Diễm Tước nắm lấy để lên gò má trơn bóng của anh, cảm giác thật thích, thật dễ chịu nha. Diễm Tước cong cong khoe môi.

"Không sờ tiếp nữa sao...?"

Khả Ái ngượng ngùng rút tay về, lật người sang chỗ khác. Bóng lưng trắng muốt hiện ra. Diễm Tước dịch người, bàn tay to lớn kéo Khả Ái vào lòng, tựa cằm lên vai cô, bàn tay đặt lên eo cô qua lớp chăn mỏng, hơi thở nóng rực thổi lên tai cô khiến cổ cô rụt lại. Bám nút màu đen trên đầu giường, lập tức trên trần nhà mở ra một cái bầu trời đầy trăng sao trước mặt, như một dải lụa màu bạc óng ánh, lấp lánh, đẹp đẽ.

Ánh trăng nương theo làn da trắng nõn mà toả sáng. Mái tóc đen tuyền của cô được xoa ra, yêu kiều, quyến rũ. Diễm Tước nhìn không được khẽ hôn theo từng tác da thịt của cô. Khả Ái quay sang, mặt đối mặt với anh, mặt gần như kề sát anh. Khuôn mặt nhỏ nhắn khẽ ửng hồng, vội dời mắt lên bầu trời đầy sao. Không để ý đến ánh mắt nóng rực đang nhìn mình, đôi mắt tròn xoe sáng lấp lánh nhìn lên bầu trời đầy những vì sao sáng. Miệng than thở.

"Anh có trò hay như vậy sao không nói cho tôi biết từ sớm chứ. Đẹp như vậy..."

"Nếu em thích...em ngày nào cũng có thể ngắm sao...". Diễm Tước vui mặt vào cổ cô thủ thi. Khả Ái quay sang nhìn anh, mặt chứa đựng sự vui vẻ.

"Thật à? Anh không lừa tôi chứ?"

"Hừ.? Anh chưa bao giờ lừa ai cả!". Diễm Tước nhắm mắt, hơi thở nóng rực phả vào cổ Khả Ái, cô khẽ đẩy đẩy, anh lại càng ôm chặt, vui mặt vào cổ cô càng sâu. Khả Ái chỉ biết đỏ mặt, nhìn lên trên bầu trời lấp lánh ánh sao.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Ngắm bầu trời đầy sao khiến tâm hồn cô thư thái, yên tĩnh. Ngoảnh mặt nhìn cái "gối" to lớn dính ở trên cổ mình lại khiến cô suy tư.

Cứ thế suy tư, cô cũng không biếp mình thiếp đi từ lúc nào, bầu trời sao huyền ảo dần dần bị thay thế bởi ánh bình minh buổi sáng. Những tia nắng sớm chiếu rọi xuống căn phòng, chiếu lên từng đồ vật khiến chúng như được phủ một lớp vàng kim sa hoa. Đẹp đến mê hồn.

Khả Ái mở mắt ra, dụi dụi mắt, thấy anh vẫn còn ngủ, cô nhìn xung quanh tìm chiếc áo choàng tắm hôm qua. Vật đáng thương bị vùi lấp bên cạnh anh, cô phải rướn người sang mới lấy được. □

Cô nhẹ nhàng rướn người sang Diễm Tước, kéo chiếc áo bị anh nằm lên một nửa. Bỗng, anh mở mắt ra. Khả Ái giật mình định thu tay trở về. Nhưng lại bị anh kéo xuống, mặt cô áp vào khuôn ngực vạm vỡ của anh, nghe rõ từng nhịp tim mạnh mẽ trong lồng ngực anh. Cô đỏ mặt, kêu oai oái.

"A a a! Bỏ ra bỏ ra...!!!"

Diễm Tước ôm đầu cô kéo người cô lên, mắt đối mặt. Khuôn mặt đẹp trai sáng ngời được ánh mắt trời chiếu rọi vào như được rưới thêm một tầng ánh vàng kim, chói lóa.

Anh cúi đầu hôn lên môi cô, nụ hôn triền miên kéo dài rất lâu. Khiến Khả Ái dấy dựa muốn thoát. Diễm Tước hôn sâu hơn, chiếc lưỡi ma quái đào khắp khoang miệng cô, quấn vào chiếc lưỡi nhỏ của cô. Hút.

Cái tay anh để vào gáy cô, áp đầu cô gần thêm. Bàn tay mân mê xuống dưới khiến cô run rẩy. Miệng khó khăn mấp máy.

"Đừ..ng!"

Diễn Tước rời khỏi môi cô, để cho cô ngồi lên cơ bụng rắn chắc của mình. Giọng anh khàn khàn quỵến rũ.

"Em có biết...trêu chọc đàn ông vào buổi sáng là...điều tối kỵ không? Hử? Nhất là...ở trên giường! Em có phải nên giúp anh dập lửa? "

Khả Ái cảm nhận được vật to lớn của anh dần dần to lên, xấu hổ muốn rời khỏi người Diễn Tước. Nhưng lại được Diễn Tước bế lên bước vào phòng tắm. Khả Ái bối rối khi Diễn Tước bế mình như vậy, thật là ngại ngùng a.

"Bỏ tôi xuống a!"

Diễn Tước đe dọa, mặt ranh mãnh.

"Em còn nói... Anh bắt em đập nửa giúp!"

Khả Ái sợ sệt, chới băng chới bỏ.

"Không có gì."

Diễn Tước bấy giờ mới cười tươi. Bế cô đặt vào phòng tắm to, chính mình cũng bước vào theo. Tiến hành bước tắm rửa xấu hổ nhất trong đời cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Trong phòng tắm liên tiếp truyền ra tiếng hét, tiếng cười đầy ái muội.

"Á... Anh cầm sờ vào chỗ đó nha!"

"Nhờ tay!"

"Anh bỏ tay ra...!"

"Ha ha! Không làm như vậy làm sao tắm được a!"

"Làm gì vậy! Bỏ tay ra đồ khôn!"

"Anh chỉ tắm cho em mà thôi a!"

...

....

.....

Nửa tiếng đồng hồ sau, Diễn Tước bế Khả Ái toàn thân hồng nhuận đi ra. Bước đến tủ quần áo lấy cho cô một chiếc áo sơ mi của mình, mặc giúp cô. Xong, anh lại lấy một bộ quần áo nữa từ trong tủ ra, từ tốn mặc vào người. Khả Ái xấu hổ che mặt không muốn nhìn cảnh xuân sắc xẹt máu mũi.

"Đi! Anh bế xuống ăn sáng!". Diễn Tước đến sát giường, hai tay rắn chắc hướng Khả Ái chia ra. Khả Ái lẩn lẩn một vòng tránh khỏi Diễn Tước, chặn hông quần lấy cô nhìn như một con nhộng, chỉ lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn, môi hơi vênh lên, mặt cau có.

"Không muốn! Tự xuống!"

Diễn Tước cười cười, khuôn mặt ranh mãnh thập phần đen tối. Giọng nói ma mị quỵến rũ. Dáng người to lớn quay lại, chân hơi khụy xuống, hai tay bắt chéo sau lưng.

"Được! Không bế em, công!"

Khả Ái:"..."

Cô cau mảy vùng vẫy thoát khỏi cái chần bông to xụ, nhưng, do quấn chần nhiều vòng quá, cô đạp mãi không ra nổi cái chần. Lăn lộn mãi trên giường cuối cùng vẫn không thoát được. đành nằm im cầu cứu viện trợ từ Diễm Tước.

"Aaaaa! Cứu cứu cứu mạng a!"

Diễm Tước hốt hoảng quay người lại, phi thẳng lên giường túm lấy chần bông nhấc lên cao cuối cùng rũ xuống. Khả Ái theo quán tính ngã xuống đệm mềm mại, miệng kêu í ới. Diễm Tước vứt chần xuống nhìn người con gái chật vật dưới giường, khuôn mặt lộ rõ vẻ khinh bỉ.

"Ngu ngốc!"

Khả Ái nghe Diễm Tước mắng mình, không biết túi thân ở đâu, nước tràn bờ đê, khuôn mặt tèm lem nước mắt, miệng mếu máo, úp mặt xuống giường ô ô vừa khóc vừa mắng anh:

"Ô ô ô! Cả thế giới ra đây mà xem! Thử đàn ông độc mồm độc miệng chửi tôi nè! Khổ thân tôi không chứ ỉ! Nó chửi tôi ngu! Oa oa!"

Khả Ái lấy tay chỉ tầm bậy tầm bạ thế mịa nào lại vào Diễm Tước. Anh đen mặt, bàn tay to lớn cầm tay Khả Ái kéo lên, mặt lạnh lùng nhìn con mèo khóc sụt sướt kia.

"Bảo ai là "nó"!"

Khả Ái không rét mà run, khuôn mặt nhem nhuốc nhìn cái người mặt liệt lạnh lùng lộ rõ vẻ sợ sệt, giọng nói như mèo kêu.

"Bỏ ra...đau!"

Diễm Tước mặt hầm hầm mắt, mạnh mẽ hôn cô, trút giận lên đôi môi mềm mại, đầu lưỡi càn quét hết miệng cô, hút lấy lưỡi nhỏ. Mạnh mẽ mà quăn hút.

Rất.

Mấy phút sau, đến khi chiếc lưỡi nhỏ nhẩn bị hút đến rát, khuôn mặt đỏ ửng, hơi thở gấp gáp, Diễm Tước mới bỏ môi Khả Ái ra. Mặt lạnh cảnh cáo.

"Không được gọi là "nó"! Không anh sẽ phạt nặng thêm! Bây giờ xuống ăn sáng!"

Khả Ái ỷ khuất để Diễm Tước bế ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Vào phòng ăn, Khả Ái ỷ khuất vẫn còn hiện lên trên mặt. Diễm Tước thả cô ngồi xuống ghế, chính mình cũng ngồi xuống bên cạnh, cầm bánh mì quét phô mai, kẹp thêm chút rau sa lát với một ít thịt xông khói. Trông rất ngon mắt, đưa đến trước mặt Khả Ái.

Mặt cô cau có định bụng bỏ luôn bữa sáng thì...

"Ọt ọt..."

Khả Ái:"..."

Tiếng cái bụng xẹp lép của cô kêu chả đúng lúc gì cả. Cô đỏ mặt không thôi. Diễm Tước phì cười, đưa cái bánh mì thơm ngon hấp dẫn kia đến trước miệng Khả Ái. Không chống cự được miếng bánh mì trước mắt. Nhanh như cắt cô lao đến sâu xé chiếc bánh mì nuốt vào bụng, ăn xong, cô phì phì tay, tự nhiên ngồi đối diện đĩa bánh chiên dầu với những chiếc bánh còn lại.

Khả Ái cắn, xé, nuốt. Hừ! Ta ăn hết sạch! Xem người còn thứ gì ăn! Cho người đói chết luôn! Ha ha!

Cô vơ vét mọi thứ trên bàn ăn vào bụng của mình. Ợ một tiếng, ngón tay thon dài bình thân lau lau khoé miệng dính chút bánh mì và một ít sữa.

Suốt một thời gian dài anh không động một chút gì, toàn nhìn cô cười cười, đến khi cô ăn xong mới hỏi:

"No?"

Khả Ái gật gật đầu. Anh ha hả cười bổ sung thêm.

"Đồ con lợn!"

Khả Ái đỏ mặt cong môi cãi.

"Gì chứ? Người ta thân hình đẹp như vậy..!"

Diễn Tước đứng dậy nắm tay Khả Ái kéo lên đi ra cửa.

Khả Ái bất ngờ bị kéo đi, la oai oái.

"Này! Đưa em đi đâu vậy a!!!"

Diễn Tước không trả lời, dẫn dắt Khả Ái vào gara xe, trong một góc lấy ra một chiếc xe đạp màu xanh dương đẹp đẽ. Anh thả tay cô ra leo lên xe.

"Leo lên!"

Khả Ái há hốc mồm.

Gì đây?

Tính chơi trò tuổi thanh xuân à? Không nghĩ đến anh còn trẻ con đến thế. Khả Ái chần chừ hồi lâu. Nghe tiếng thúc dục của anh liền nhảy vọt ra đằng sau xe ngồi.

Chiếc xe lao vun vút, tiếng xe lạch cạch khiến cho cô cảm thấy được trở về như hồi xưa, thanh bình lắm. Tiếng gió xào xạc nhẹ nhàng, tiếng chim hót lanh lảnh nghe xao xuyến. Làm cho cô không tự chủ mà đắm chìm một hồi. Cho đến khi cảm nhận được một bàn tay to lớn bao trùm toàn bộ tay cô, đem tay cô ôm vào một vòng eo rắn chắc, người nào đó còn khẽ đe dọa.

"Cầm bỏ tay ra!"

Khả Ái đỏ mặt. Gần quá, gần đến mức cô có thể nghe rõ mồn một tiếng tim đập mạnh mẽ từ tấm lưng to lớn kia. Hơi ấm nóng rực toả ra khiến cô càng thêm lúng túng cực kì.

Diễn Tước đạp xe đạp được một lúc liền dừng lại trước một bờ biển xanh trong vắt. Khả Ái hỏi anh biển này tên gì mà chưa từng thấy bao giờ cả. Diễn Tước nói biển này là của anh. Lúc đó cô còn nhìn anh bằng ánh mắt khinh bỉ. Đúng là nhà giàu có khác.

Diễn Tước đứng bật dậy túm lấy cô nhấc bổng lên, vút xuống nước. Khả Ái "a" một tiếng liền bị ướt như chuột, tức giận đứng lên, hất té tát vào anh. Hai người đùa vui tới xế chiều mới lon ton dắt xe đạp đi về.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Vài ngày sau đó, Diễn Tước bắt cô ở lại nhà của anh, mấy bộ quần áo và vài thứ đồ linh tinh của cô cũng đã dọn tới nhà anh.

Hôm nay, Khả Ái năn nỉ anh đi làm. Diễn Tước cũng gật đầu, song anh gọi điện thoại cho ai đó rồi cúp máy. Anh lười biếng đứng dậy lấy từ tủ quần áo ra bộ vest đen. Đưa nó cho Khả Ái.

"Mặc cho anh!"

Khả Ái mặt đỏ bừng bừng: "..."

Cô vút bộ vest xuống giường, nhỏ giọng thì thầm.

"Lớn rồi chứ đâu bé. Cần người mặc quần áo đến vậy ư!"

Diễn Tước mặt gian tà cười. Câu nói trách thầm kia của Khả Ái khi lọt vào tai anh thì lại thành "hững nịu". Nên rất tự nhiên mà nói ra những lời khiến cô đỏ mặt.

"Dáng người anh đẹp như vậy! Được mặc quần áo cho anh, em được lời rồi còn gì?!"

Khả Ái quay mặt đi không thèm nhìn loài sinh vật biến thái đang tự luyện một mình. Miệng nhỏ chu lên bất mãn, mặt đỏ phừ phừ.

" Không biết xấu hổ! Hừ!"

" Trước mặt vợ anh sao phải xấu hổ chứ?"

Diễn Tước lần mò đến trước mặt Khả Ái, cô cố gắng chống cự ánh mắt cực nóng đang chăm chú nhìn mình. Mặt anh kề sát mặt cô, hơi thở nóng rực.

"Chụt"

Một nụ hôn nhẹ vắn vương trên môi cô. Diễn Tước cười tươi lấy bộ vét. Tự mặc vào người của mình. Khả Ái cúi gằm mặt xuống vì xấu hổ.

Trời ơi! Giết chết tôi đi a a a!

Cô vừa lơ mắt nhìn trộm thân hình của anh a!

Đẹp quá đi mất thôi!

Suýt chảy máu mũi...

Sau khi mặc xong đồ. Diễn Tước lấy một chiếc cà vạt màu đen đưa cho cô.

" Lần này em phải giúp anh đây!"

Khả Ái ngược mặt lên nhìn. Lộ ra vẻ mặt háo sắc đến ghê gớm. Mặt quá biến thái. Diễn Tước cười thật gian tà.

" Anh biết anh đẹp nhưng mà em cũng chả phải nhìn anh ghê gớm vậy đâu! Em mau mau cất cái bộ mặt biến thái đó đi. Anh sợ lắm!"

Khả Ái hoá đá tại chỗ. Hầm hầm mặt giựt cái cà vạt từ trên tay anh xuống. Đứng trên giường, lấy cà vạt luồn vào cổ anh rồi thắt chặt. Anh lao đảo ngã xuống giường. Diễn Tước bị thít chặt liên kêu.

" A a a! Con vợ nó giết tôi! A a! Bớ người ta! Con vợ kia! Bỏ tay ra a!"

Khả Ái bùng bùng sức chiến đấu, ngồi lên người anh. Hai tay thít cà vạt. Diễn Tước thấy cô chưa chịu buông tay liền cù léc cô. Khả Ái không hề phòng bị chọc cười chảy nước mắt. Nhân cơ hội Khả Ái lơ lửng cà vạt, anh liền bỏ cái cà vạt khốn khiếp ra khỏi cổ. Lật người một cái liền đặt con vợ khốn nạn xuống dưới. Ngâm chặt môi cô mà gặm cắn. Nụ hôn mang theo trừng trị.

(lược bớt mấy trăm từ cảnh hôn)

Cuối cùng, môi sưng đỏ lên trông rất mất cười. Cô giận người nào đó rồi.

" Thôi! Anh xin em! Đi làm được không? Sắp muộn rồi đó.!"

Diễn Tước quỳ xuống ghé áp mặt vào đùi cô cọ đi cọ lại. Trông giống con chó mic to xác đang làm nũng chủ. Được một lúc anh ngẩng mặt lên. Thấy cảnh tượng: cô đang nín cười đỏ cả mặt.

Bắt gặp ánh mắt của anh. Khả Ái bị sắc nước dãi. Mặt đỏ au, miệng nhỏ ho sặc sụa. Lại nhìn lại khuôn mặt liệt đang nhìn mình liền thấy chột dạ vô cùng. Đành lên tiếng giải vây.

" À.... Thôi em đi làm đây! Ha!"

Bấy giờ mới thấy Diễn Tước mở miệng.

" Em chưa thay quần áo!"

Khả Ái nhìn xuống bộ quần áo trên người mình. Áo cộc tay với quần lửng. Thật sự là cô chưa thay quần áo. Vội vã tốc biến vào nhà vệ sinh.

Khả Ái bước ra khỏi cửa với bộ quần áo không gì đơn giản hơn với quần bò đen và áo sơ mi trắng. Anh cảm thấy rất không vui khi cô mặc như vậy. Màu trắng lộ ra áo lót màu đen kia kia!!!!()

Anh vô cùng vô cùng phẫn nộ nha!

" Vào mặc thêm áo khoác!"

Khả Ái đang định đeo giày liền nghe thấy tiếng nói lạnh lùng của anh.

"Sao lại phải mặc áo khoác? Em thấy trời hôm nay có nóng lắm đâu?"

Diễn Tước nheo mày.

"Em thấy anh đây không? Anh cũng mặc áo khoác mà? Có nóng đâu?"

Đơn giản là anh không muốn cho mấy bọn ngoài kia nhìn thấy thân hình của vợ anh nha! Cả dây áo cũng càng không! Hừ!

Khả Ái cũng không muốn phải cãi nhau. Liền chạy vào nhà mặc thêm chiếc áo khoác đen.

Lúc này anh mới hài lòng. Tay ôm lấy vai cô kéo sát vào người mình. Cái dáng vẻ cao quý, thanh nhã liền biến mất không còn dấu vết. Chỉ còn lại một người con trai có khuôn mặt hiền lành, thân thể toát ra một chút gì đó dễ mến, khiến cô không tự chủ đắm chìm mình vào trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Khả Ái leo lên chiếc xe màu đen trong gara, tiếp đó anh cũng lên theo. Lại thấy có điều gì đó không đúng. Cô liền vội vã mở cửa xe bước xuống. Anh nhủ mày, cô làm sao vậy nhỉ?

"À... Không có gì! Chỉ là em muốn đi xe buýt. Đi xe của anh sợ người ta bàn tán ra vào. Nhức đầu cực kì!"

Diễn Tước hiểu lí do của cô, xuống xe, túm lấy cả người của cô nhét vào trong xe đóng xăm cửa lại. Anh cũng leo nhanh lên xe.

Chiếc xe lao vun vút qua mấy khúc rẽ là ra đường cao tốc. Giảm tốc độ, anh bật một bài nhạc nhẹ nhàng. Khả Ái mồ hôi chảy đầy tay, lo lắng lát nữa đến công ty sẽ bị người ta bàn tán. Như một cô nhân viên lúc trước, cô ấy hiền lành, nhưng nghe tin vì cặp bồ với phó giám đốc liền bị mấy bà tám trong công ty đem ra bàn tán lúc rảnh rỗi. Vì mức độ bàn tán và lời từ mấy cái mồm của mấy bà tám đó đã làm cô nhân viên ấy bỏ việc, một trong những bà tám trong công ty là người thích phó giám đốc ấy thấy, liền gọi người đánh cô nhân viên ấy nhập viện trong tình trạng nguy kịch.

Thực ra, Khả Ái cũng chả biết gì đâu, chỉ là nghe thoáng qua thôi. Nhưng cô vẫn sợ đến nổi da gà dựng đứng cả lên. Cô không muốn là hậu duệ của cô nhân viên đó. Chả biết cô ta còn sống hay đã chết nữa. Đó là nhân viên cơ đấy, còn cô, chỉ là nhân viên vệ sinh trong công ty mà thôi, chức thấp nhất rồi. Nếu mấy bà tám đó mà biết cô cùng tổng giám đốc abc, ăn cùng nhau, chơi cùng nhau, tắm cùng nhau... Chắc mấy bà phan thấy cô ra chứ chả đùa được đâu nha!

Khả Ái xoắn xuýt hồi lâu nhưng vẫn quyết định nói ra. Nhưng đang định nói thì Diễn Tước tranh, nói dùm cô những ái ngại ở trong lòng.

"Anh đã bảo trợ lý cho em lên làm thư kí của anh. Không cần phải lo lắng mấy nhân viên lắm miệng trong công ty. Ai dám nói này nói nọ, bảo với anh lập tức đuổi việc!"

Khả Ái ngó người. Thư kí? Cô?

A-Không phải mơ chứ??

"Ai ui!". Khả Ái véo véo cái má mình khiến cho nó đỏ ửng.

Không phải mơ a.

Từ một tạp vụ lên làm thư kí tổng giám đốc. Nghe như thế nào cũng không thuận tai nha.

Như vậy sẽ chỉ khiến cho người trong công ty bàn tán mãnh liệt hơn thôi.

"Không được đâu...". Khả Ái nhỏ giọng, lí nhí nói.

Diễn Tước không hài lòng, nếu anh không sắp xếp cô lên làm thư kí của mình, chả phải ở trong công ty mức độ gặp mặt sẽ ít hơn rất rất nhiều sao? Có khi cả một ngày làm việc nhìn thấy cô không quá hai lần. Anh làm sao có thể để chuyện làm anh không hài lòng xảy ra, tránh cho cô tiếp xúc với những động vật giống đực khác ngoài anh. Hừ...

Vì an toàn của vợ là trên hết.

"Sao lại không được? Anh không biết trong đầu em còn chứa những truyện phi lí nào khác. Anh là chủ, anh có quyền. Hôm nay liền dọn đồ cho anh."

Khả Ái cúi mặt, yếu ớt cãi.

"Nhưng mà..."

"Không nhưng mà!"

Cô run rẩy nói nốt câu. Thật không thể tin nổi. Anh cũng có một mặt nói nhiều như vậy nha.

"Em làm gì có đồ mà dọn.."

Anh chờ người. Ờ ha? Taped làm gì có đồ mà dọn.

"Thế thôi! Đi luôn!"

Diễn Tước vừa nói xong. Chiếc xe dừng lại trong gara của công ty. Anh bước xuống xe, vòng sang bên mở cửa cho cô. Khả Ái ở trong xe loay hoay mãi vẫn không mở được cánh cửa, đang định cầu cứu thì lại thấy cửa mở, Diễn Tước cầm tay cô ra ngoài.

A a a~ Thật là đẹp trai nha~

Tại sao cô lại quen một người đàn ông vừa đẹp trai, vừa ga lăng, vừa giàu có như anh chứ. Tuy rằng anh có lúc nắng mưa thất thường nhưng tại sao cô cảm thấy máu dồn lên não thế này. Còn tim nữa, sao nó cứ đập thình thịch như muốn nhảy ra ngoài vậy nè.

Ông trời ơi! Cứu con a!!!!

Ư ư~ Vừa đọc truyện vừa xem ảnh vừa vote cho ta nhé e ~~~

Ta cảm thấy ta dạo này chăm quá đi thôi~ ahahahahaha~~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Diễn Tước nắm tay cô bước vào cửa công ty, đi về phía thang máy với những ánh mắt soi mói. Khả Ái vừa đi vừa che mặt lại vì xấu hổ. Anh thì cứ cầm lấy tay che mặt cô bỏ xuống. Trong công ty thì đây là một chuyện lạ không nói ra thì không sao, nhưng tận mắt nhìn thấy ông chủ cả nghìn năm đều vác bộ mặt như ai thiếu nợ thì đối với mấy bọn nhân viên yêu thầm tổng giám đốc băng sơn thì đây quả là một chuyện hết hồn chim én. Bao nhân viên đều phải phọt máu khi nhìn thấy cảnh tình tứ giữa tổng giám đốc oai phong lẫm liệt và...cô tạp vụ.

Gì chứ? Chuyện gì đang xảy ra ngay tại đây vậy? Tổng giám đốc trước nay rất ghét cười, ghét không đứng đắn và đặc biệt là ghét nhất chuyện tình công sở bây giờ sao lại cười đến thập phần vui vẻ thế kia, lại còn làm những động tác mờ ám thế kia. Nhất là bây giờ dường như tổng giám đốc đang chơi trò chuyện tình công sở. Nhìn cái mặt hạnh phúc khiến người ta ghen tị kia kia. Chắc chắn là rơi vào mối tình của cô tạp vụ xinh đẹp kia rồi, cô ta còn đo mặt như thế cơ mà.

Cả công ty cứ thế được việc bàn tán linh tinh. Nhưng Diễn Tước vẫn bỏ qua vì tâm trạng anh hôm nay rất vui.

Dẫn cô bước vào phòng của anh. Khả Ái như ngây dại ra vì thấy căn phòng quá đơn giản nhưng không mất đi vẻ quý phái thanh lịch của nó, gam màu trong phòng chủ yếu là màu trắng thuần khiết, cửa sổ thủy tinh trong suốt nhìn ra đường phố tấp nập bên ngoài, thấy mọi thứ nhỏ bé di chuyển không ngừng khiến người ta có cảm giác muốn làm bá chủ thế giới. Đồ đạc trong phòng chỉ gồm một giá sách to ở góc phòng, 2 bàn làm việc, một bộ sôpha đơn giản để tiếp khách và vài bức ảnh phong cảnh đẹp.

Diễn Tước nắm tay Khả Ái đến bàn làm việc của cô.

"Đây là chỗ làm việc của em!"

Khả Ái bỗng dưng thấy thực cảm động, những người thân thiết đều rời bỏ cô mà đi hết, chỉ có anh. Anh bước vào cuộc đời cô như một cơn gió, anh cho cô ấm áp mà cô chưa bao giờ nhận được, anh cho cô sự quan tâm, lo lắng cho cô từng chút một. Mắt ầng ậc một tầng hơi nước, tạo thành từng giọt nước mắt nhẹ nhàng rơi xuống gò má xinh đẹp của cô, giọng nghẹn ngào, đang tay ôm chặt lấy anh.

"Cảm ơn... Anh đã cho em quá nhiều rồi...em không biết phải đền ơn anh thế nào mới phải..."

Diễn Tước đắm chiều duy nghĩ rồi nở ra nụ cười rực rỡ, dịu dàng như ánh ban mai ngoài cửa sổ.

"Chỉ cần em mãi mãi ở bên cạnh anh là anh hạnh phúc rồi!"

Khả Ái vui mặt vào ngực anh.

Diễn Tước cười trong hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Hai người đắm chìm vào tâm trạng cho đến khi. Một giọng nói khàn khàn vang lên.

"Khụ..."

Khả Ái vội vã bỏ tay mình ra khỏi người anh, xấu hổ sờ mũi. Lấp ló ngẩng mặt lên thì thấy gương mặt già nua của bác Tô. Thì ra bác ấy lên đây dọn dẹp vệ sinh nhưng không may lại gặp phải cặp đôi đang tình tứ này.

Ngại ngùng a.

Khả Ái điều chỉnh tâm trạng bối rối, ngạc nhiên.

"À...cháu chào bác Tô!"

Bác Tô nhìn cô rồi nhìn Diễn Tước. Khuôn mặt già nua hiện lên ý cười.

"Ừm...đây không phải là tổng giám đốc Diễn sao? Cháu quen cậu ta ư?"

Khả Ái lúng túng, ngập ngừng. Diễn Tước thấy vậy bèn đứng ra giải vây, khuôn mặt lạnh lùng nở nụ cười nho nhã khiến cho đôi mắt cô long lanh.

"Dạ. Ái Ái là bạn gái cháu, cháu đang định đưa cô ấy lên chức thư kí, để cháu có thể giúp đỡ cô ấy nhiều hơn!"

Bác Tô vẻ mặt lạnh lùng nhìn Diễn Tước.

"Liệu cậu có thể ở bên nó cả đời? Hay chỉ coi nó như những món đồ chơi, chơi chán rồi vứt bỏ nó. Không phải tôi lo chuyện bao đồng, tôi thấy Tiểu Ái thực sự là một đứa bé đơn thuần. Tôi không muốn cậu chỉ vì dể ý dung mạo của nó mà là hại cuộc đời vốn yên bình của nó. Nếu cậu thật lòng với nó...tôi sẽ chẳng còn gì để ngăn cản cậu tiến đến với nó. Tôi chỉ cầu xin cậu đối xử với nó tốt một chút!"

Khả Ái nghe từng câu từng chữ thốt ra từ miệng bác Tô mà ấm lòng. Bác ấy thật là một người tốt, bác Tô nói những lời đó trước mặt Diễn Tước như thể con ruột của mình sắp lên kiệu hoa vậy. Chân thành, nhắc nhở chồng tương lai của con gái mình! Cũng không biết sợ khi đứng trước mặt mình là Tổng giám đốc cao cao tại thượng, ngàn năm giữ khuôn mặt lạnh băng như Bắc Cực.

"Bác Tô...". Cô rom rớm nước mắt.

"Đừng khóc!"

Bác Tô dịu dàng ôm lấy cô, bàn tay sần sùi xoa nhẹ lên tấm lưng mỏng manh của cô. Khả Ái òa khóc, nhoáng một cái khuôn mặt đã tèm nhem nước mắt nước mũi.

Diễn Tước: "...."

Sao lại cho anh thành nhân vật phản diện chia cắt tình mẹ con của hai người này vậy?

Thiên lý ở đâu???

Nén lại tức giận muốn bùng phát, khuôn mặt vẫn giữ nụ cười cứng nhắc.

"Bác Tô! Bác yên tâm, cháu thích cô ấy thật lòng. Bác không cần lo gì hết, cháu đảm bảo với bác sẽ chăm sóc, chăm lo cho cô ấy thật tốt, sẽ không để cô ấy phải mệt mỏi đâu ạ! Bác hãy tin cháu!"

Khoan, có gì đó sai sai ở đây! Bác Tô đâu phải là mẹ của Khả Ái, mình nói thì có ích gì nhỉ?

Bác Tô nghe vậy cảm động, nắm lấy bàn tay nhỏ của Khả Ái đặt lên tay Diễn Tước như thể trao con gái bảo bối của mình cho con rể tương lai vậy.

"Tôi tin cậu lần này! Chăm sóc tốt cho Khả Ái."

Diễn Tước vâng dạ một hồi bác Tô mãi mới chịu xuống dưới làm việc.

Cả ngày hôm đó Diễn Tước hướng dẫn Khả Ái làm những công việc mà thư kí phải làm. Mãi đến tận chiều tối cả hai mới về đến nhà.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Về đến nhà, Diễn Tước nói lỏng cà vạt, vứt áo khoác xuống ghế. Bắt đầu lên giọng nũng nịu khiến người ta cảm thấy buồn nôn.

"Um...Ái Ái...người ta đói a~"

Khả Ái đang búi tóc lên cao chuẩn bị nấu ăn, nghe cái giọng éo lá của ai kia làm cô nổi hết da gà.

"Đang chuẩn bị nấu!"

Diễn Tước đang ngồi ở sofa liền đứng lên đi thẳng vào bếp, đang người to cao phủ kín bóng dáng nhỏ bé của cô, hai bàn tay rắn chắc luôn qua ôm lấy eo Khả Ái. Làm cho cô nhột cười ha ha.

Diễn Tước vui đầu vào cổ cô, giọng ngọt như mía.

"Có cần anh giúp gì không?"

Khả Ái đang lấy rau của trong tủ lạnh, tiện tay vứt cho Diễn Tước ba quả cà chua.

"Anh thái lát giúp em!"

Diễn Tước vui vẻ cầm ba quả cà chua đi rửa rồi thái lát mỏng, nhìn vô cùng đẹp mắt. Cô nhìn thấy thế thậm chí khinh bỉ chính mình thái cà chua lát to lát bé. Quen miệng khen một tiếng mà làm cho Diễn Tước lảng lảng, vênh vênh tự đắc.

"Chồng em thái cà chua không đẹp thì chẳng có thằng nào thái đẹp cả!"

Khả Ái cảm thấy... khi đã khen Diễn Tước vì trình độ mặt dày hơn Vạn Lí Trường Thành của anh.

Cả hai loay hoay trông bếp mãi. Nấu được vài món thì cả hai đã mồ hôi đầm đìa. Khả Ái thấy anh mồ hôi đầm đìa cũng tội, hạ giọng nói:

"Anh đi tắm trước đi!"

Diễn Tước từ chối vì thấy cô cũng mồ hôi đầm đìa không khác mình là bao liền nói:

"Em tắm trước đi!"

Khả Ái nóng sắp chết liền vui vẻ đồng ý. Diễn Tước thấy câu trả lời rất vô tư của cô thì buồn xoắn ruột. đành nói ra âm mưu của mình với cô.

"Aizzz! Sao em không bảo 'anh tắm trước đi' lần nữa? Thế thì anh sẽ đề ra được ý kiến hai ta tắm chung, vừa đỡ tốn thời gian vừa đỡ tốn nước nha~"

Khả Ái nghe xong liền dơ quả đu đủ hướng về phía anh. Miệng mắng.

"Vô sỉ!"

Diễn Tước tỏ ra như mình bị trọng thương, ôm bụng kêu đau.

"A a a! Hành hung chồng! Đồ vợ thói tha a a a!"

Rồi len lén nhìn cô. Thấy cô trưng ra cái bản mặt "khinh bỉ" mình. Diễn Tước tui thân hướng về phía sofa, tay là ra về tạm biệt không bao giờ gặp lại, phát phát tay ý bảo cô đi đi còn trái tim mong manh yếu đuối này sẽ tự gặm nhắm nỗi đau trong sự cô đơn tột cùng.

Khả Ái cuối cùng cũng đi lấy quần áo vào phòng tắm. Bỏ rơi Diễn Tước ngồi một mình ngoài phòng khách đơn côi lẻ loi.

Tiếng trong phòng tắm chảy được một lúc rồi ngừng hẳn. Khả Ái mặc bộ đồ ở nhà, khuôn mặt tươi tắn bước ra. Miệng nhỏ còn ngân nga câu hát gì đó. Diễm Tước đang xem chừng khoán thấy tiếng cửa mở liền đứng lên chạy tới chỗ cô, ngửi ngửi một chút. Mặc kệ vẻ mặt đỏ ửng của Khả Ái. Bực mình cô gắt lên.

"Anh là câu hỏi?"

Ai ngờ Diễm Tước ngừng lại việc đang dang dở, vẻ mặt hoan hỉ kêu một tiếng.

"Gâu"

Khả Ái: "..."

Được rồi... Cô chịu thua.!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

"Thôi đi tắm nhanh lên đi! Người anh hôi chết đi được!"

Khả Ái lắc lắc cái đầu nhỏ, vẻ mặt chán ghét.

Diễm Tước ngửi ngửi người mình. Hừm. Không hôi nhưng chỉ là đầy mùi dầu mỡ thôi mà. Anh chán nản lấy quần áo bước vào phòng tắm như chú cún con bị người khác ghét bỏ.

Tiếng nước nhanh chóng phát ra từ phòng tắm. Khả Ái lau lau qua tóc rồi vào phòng bếp lấy bát đũa và sắp đồ ăn ra đĩa.

Loay hoay một lúc đang định ngồi xuống xem TV thì Khả Ái nghe thấy tiếng Diễm Tước gọi cô.

"Bà xã ơi!!"

Khả Ái "ơ" một tiếng. Nhưng mắt vẫn dán vào TV. Diễm Tước mở cửa phòng tắm, cái đầu nhô ra gọi í ới.

"Bà xã! Giúp anh lấy "quần nhỏ" với! Anh quên mang vào đây mất rồi!"

À, thật ra là anh cố ý quên.

Bấy giờ Khả Ái mới dứt cái mắt đang chăm chú vào màn hình TV. Bất đắc dĩ đứng lên, mở tủ quần áo. Khả Ái hét hồn với từ "quần nhỏ" của Diễm Tước. Cái này...cũng quá kinh khủng rồi. Quần nhỏ của anh cũng đủ làm thành một bộ sưu tập "khủng" rồi. Có từ đậm đến nhạt, đủ các màu. Nhìn quá bắt mắt.

Khả Ái đỏ mặt lấy một cái quần chọn bừa trong đống xong liền sắp một cái đóng tủ vào. Chạy nhanh đến phòng tắm mà mặt cô vẫn đỏ gay gắt. Đang định gõ thì cửa phòng tắm bật mở. Diễm Tước quần khăn tắm che đi phần thân dưới bước ra nhìn quần nhỏ của mình trong tay Khả Ái liền cười cười đưa tay cầm lấy rồi gờ lên. Miệng còn đáng giá chiếc quần.

"Hừm! Viên hồng? Ái Ái à! Khẩu vị của em cũng quá nặng rồi đó nha! Nhìn chồng em men lì như vậy mà..."

Nói rồi Diễm Tước khoe thân hình đẹp đẽ của mình cộng thêm cái vẻ mặt vô cùng khoe khoang.

Khả Ái lúng túng, mặt đỏ hét lên:

"Không muốn mặc kệ anh. Em đi ăn cơm trước!"

Diễm Tước gọi theo:

"Ấy ấy! Chờ anh hai phút! Đừng ăn vội nhé!"

Nhanh chóng đóng sập cửa lại, anh mặc vội vàng chiếc quần "nhỏ" của mình vào rồi phi thật nhanh ra phòng bếp. Ngồi thật ngay ngắn trước bàn ăn như một cậu bé ngoan ngoãn.

Khả Ái mặt vẫn còn hơi hồng hồng tránh đi ánh mắt đang nhìn chăm chú của anh, lấy bát xới cơm.

Cô cầm đũa gấp một miếng thịt bỏ vào miệng nhai nhóp nhép, dầu mỡ bay tung toé. Lại gấp thêm mấy miếng nữa bỏ vào bát. Cả quá trình như vậy không nhìn Diễm Tước lấy một lần.

Còn anh khỏi nói cũng biết. Trở thành chú cún con bị bỏ rơi đơn côi lẻ loi. Tự túc xới cơm, tự túc ăn.

Không khí có một cái gì đó thật khó hiểu. Diễm Tước hừm hừm một cái phá tan bầu không khí có chút xàm lìn này.

"Ừ hừm. Chút nữa ăn xong...để anh...rửa...bát cho nhé!"

Khả Ái gật đầu không nói gì thêm. Bữa cơm cứ thế trôi qua trong im lặng. Khả Ái để đũa xuống bàn, đứng dậy. Thực ra là vẫn còn hơi lúng túng. Đi vào phòng, lôi máy tính và mấy tập tài liệu ra sửa chữa lại. Diễm Tuqowsc nhìn theo không nói gì. Khuôn mặt thêm sầu khổ.

Một lúc sau, trong phòng bếp phát ra tiếng đồ vỡ to làm cô giật mình. Bỏ hết công việc còn dang dở chạy nhanh xuống bếp.

Cảnh trước mắt làm Khả Ái hốt hoảng. Diễm Tước ngồi xổm trước đồng bát vỡ. Cầm lấy bàn tay bị mảnh sứ cửa đứt, máu chảy nhanh xuống sàn nhà. Khuôn mặt nhăn lại. Đang định đứng lên dọn mấy mảnh sứ đó.

Cô vội vàng thét lên.

"Ngồi im!"

Rồi chạy thật nhanh đi kiểm băng y tế. Băng bó vết thương xong xuôi, cô cúi xuống nhặt mấy mảnh sứ vứt thùng rác. Động tác dứt khoát. Khiến...khuôn mặt anh ánh lên một chút vui vẻ hiếm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Từ hôm đứt tay đến giờ quan hệ hai người họ đã gần khít thêm một chút.

Buổi sáng Khả Ái dậy sớm làm bánh mì kẹp trứng và sữa cho buổi sáng thì cảm thấy mình không được khoẻ. Người mấy mùi thường ngày mình cho là rất ngon thì lại muốn nôn hết ra. Cô cho rằng mình bị dạ dày nên tự bảo mình chiều nay phải đi khám.

Không để Diễm Tước lo lắng vì gần đây anh ấy đang có một hạng mục quan trọng. Cô đối Diễm Tước là đi mua đồ ăn chứ thực ra là đi khám bệnh.

Ngồi chờ trước cửa phòng khám được một lúc thì cửa mở, cô y tá gọi tên kế tiếp.

"Mời cô Khả Ái vào!"

Đang chơi điện thoại cô giật mình, đút vội vào túi áo khoác, chân bước nhanh vào phòng khám. Trước mặt cô là một bác sĩ già, khuôn mặt bà hiền dịu trông rất dễ gần.

"Chào bác sĩ! Tôi tên Khả Ái!"

Bà bác sĩ gật đầu chào lại, cũng giới thiệu mình với Khả Ái.

"Chào Khả Ái. Tôi tên Thổ Uyên! Cô có thể nói tóm tắt tình hình sức khoẻ và triệu chứng của cô cho tôi nghe được không?"

Khả Ái nắm chặt bàn tay đang rịn mồ hôi, chậm rãi nói:

"Tôi dạo này hay thích ngủ, món cá thích ăn nhất cũng không nuốt trôi, quan trọng là tôi bị trễ."

Bà bác sĩ vẫn lắng nghe, đôi lúc lại viết một ít vào tờ giấy. Khi nghe cô kể xong, bà ta bảo cô làm xét nghiệm.

Ngồi trong phòng chờ mà tay chân cô bủn rủn hết cả. Nhờ mà có thật thì chết cô. Ba mẹ của Diễm Tước chắc sẽ băm cô ra mất.

Cuối cùng cũng có kết quả. Theo lời bác sĩ, cô chỉ là bị rối loạn tinh thần một chút khiến cho cơ thể bị tác động nhẹ. Chứ không phải có thai gì hết. Khả Ái vừa vui vừa hụt hẫng. Nếu mà cô có thai, liệu gia đình anh và anh có chấp nhận cô?

Về nhà trong tâm trạng khá trầm, Diễm Tước dạo này bận bịu công việc nên cũng cảm thấy mệt mỏi. Làm xong tài liệu liền rúc vào chăn ngủ say sưa.

Nửa đêm anh giật mình tỉnh giấc liền thấy Khả Ái vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, bộ dạng đờ đẫn. Anh ôm cô vào lòng, hôn nhẹ lên mái tóc đen, giọng nhẹ

nhàng hỏi:

"Sao vẫn còn chưa ngủ?"

Cô liếc mắt nhìn anh, giọng đầy than vãn:

"Không cần quan tâm đến em. Đạo này hơi bị mất ngủ. Anh cứ ngủ trước đi."

"Anh thức đếm sao cùng em!"

"Không được! Mai anh có cuộc họp quan trọng!"

"Vậy sao em còn không ngủ?"

"Liên quan?"

"Em không ngủ, anh không ngủ!"

"Anh..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Hai người anh một câu, em một câu cuối cùng hai người đều ngủ lẫn ra không biết trời đất gì. Kết quả là đều bị muộn làm.

Khả Ái cuống cuống đi đánh răng rửa mặt rồi chạy vào bếp làm bữa sáng. Không kịp mặc quần áo. Còn Diễm Tước thì thông thả tìm quần áo trong tủ. Tiện tay vào phòng tắm lấy đồ bỏ vào trong máy giặt. Cầm chiếc áo len của cô đang định vứt vào thì thấy tờ giấy gì đó rơi xuống đất. Anh tò mò nhặt lên xem, mày cau lại thành một nhúm.

Khả Ái làm xong đồ ăn sáng vào phòng thay đồ thì thấy Diễm Tước mặt mày cau có. Liếc xuống tờ giấy khám bệnh hôm qua cô chốt dạ. Nhanh tay cướp vội, vo lại một cục. Diễm Tước nhử nhử mày nhìn Khả Ái. Cuối cùng cô đành phải nhắm mắt khai ra hết toàn bộ sự việc.

"Đạo này em thấy trong người có chút khó chịu, không ăn được, mất ngủ. Sợ làm phiền đến anh nên em mới dấu. Nhưng mà không có chuyện gì đâu, chỉ là bệnh vớ vẩn thôi. Không sao! Thôi đi ra ăn sáng. Muộn làm rồi..."

Khả Ái nịnh hót kéo tay Diễm Tước ra phòng ăn.

Bữa sáng trôi qua trong sự nịnh hót của Khả Ái và khuôn mặt lạnh như băng của Diễm Tước.

Khả Ái chán nản, cứ như thế này Diễm Tước sẽ chẳng bao giờ nói chuyện với cô nữa thôi. Nghĩ đến khả năng này có thể xảy ra. Đôi mắt đen láy phủ một tầng hơi nước mỏng manh, dần dần kết thành những giọt nước trong suốt, mặn chát lăn xuống gò má. Cô cúi đầu, im lặng khóc. Mang theo suy nghĩ sâu xa: Diễm Tước chán cô rồi.

Diễm Tước hốt hoảng, mình chỉ không nói chuyện đúng 10 phút mà thôi. Không nghĩ đến chuyện cô khóc thật thương tâm như này. Hay cô ấy bị đau bụng...

"Này Ái Ái! Em đừng dọa anh sợ! Em bị làm sao thế! Đau ở đâu ư? Nói cho anh biết..."

Khả Ái lắc đầu, nước mắt dàn dụa. Ôm chặt lấy anh, thút tha thút thít hết như chú mèo con bị bỏ rơi.

"Xin lỗi... Là em sai... Đáng ra em phải báo anh trước... Cũng chỉ vì em không muốn để anh lo lắng... Lần sau sẽ không..."

Diễm Tước an ủi cô, thật ra, khi một người con trai nhìn thấy người mình yêu thương rơi nước mắt, sẽ cảm thấy mình là một người đàn ông ngu xuẩn, không biết bảo vệ cô ấy, không biết làm cô ấy vui vẻ...

Và Diễm Tước khi yêu cũng vậy. Tàn ác trên thương trường bao nhiêu thì đối mặt với người yêu anh cũng chỉ sợ nhất bị bỏ rơi mà thôi.

Đỗ dành Khả Ái một lúc lâu cô cuối cùng cũng nín. Cô cảm thấy rất xấu hổ vì làm trễ giờ làm của anh những 1 tiếng đồng hồ.

Từng ngày trôi qua, Khả Ái được Diễm Tước bồi bổ sức khỏe cho một cách tự do khiến thân hình cô từ con kiến nâng cấp thành con lợn. Tăng được mấy kilogam. Rất nhiều thịt...

Như hiện giờ, cô đang trong một nhà hàng Trung nổi tiếng ở thành phố. Diễn Tước gọi đủ món cho cô, bắt cô ăn hết với lý do là bảo vệ sức khỏe□ Còn lập hẳn một thời gian biểu bắt cô thực hiện y chang. Khiến cô cảm thấy như bị trói buộc, rất bức bối.

Một ngày nắng náo đó, Khả Ái bộ dạng cau có vô cùng đang ngồi khoanh chân trên sofa. Mà trong bếp, Diễn Tước một thân như bà vợ đảm đang thái hành, nôi thịt toả ra mùi thơm khắp phòng. Động tác thuần thục gấp đồ ăn vào đĩa, bung ra đặt trước mặt Khả Ái, giọng trêu mếu.

"Ái Ái, ăn đi nào!"

Khả Ái phụng phịu, bỏ đĩa xuống bàn.

"Em không muốn ăn! Vừa mới ăn 45 phút trước rồi mà!"

Diễn Tước thắc mắc, rõ ràng mấy ngày trước cô còn thích ăn lắm mà, sao bây giờ lại mắc cái chứng lười ăn rồi?

"45 phút trước là ăn nhẹ. Bây giờ mới là bữa chính. Không ăn làm sao khoẻ được hả? Nghe lời ăn đi em!"

"Em ngấy ngấy ngấy lắm rồi, vô cùng ngấy!!! Anh xem em tăng được 5 kg rồi! Là 5 kg chứ không phải 5 lạng nhé! Huhu!!!"

"Anh thích em béo!"

Khả Ái đầu chảy ba vạch đen, cổ kim nén muốn đâm cho Diễn Tước một cú. Thực ra là cô cũng không thể tưởng tượng được sao mà cô lại nghĩ ra được cái hành động muốn đánh Diễn Tước đầu. Chắc chắn là mấy ngày bị Diễn Tước chiều hư rồi, lên bây giờ muốn bật lại đây mà! Bối rối quá! Nhưng mà thực sự là trong thật sâu trong tâm hồn cô là một người lưu manh thâm kín.

"Nhưng mà em không thích! Vô cùng không thích nên từ bây giờ anh đừng có bắt em ăn nhiều như vậy nữa được không?"

Diễn Tước suy nghĩ một hồi, nhìn kĩ lại Khả Ái hồi lâu. Công nhận là cô néo lên trông thấy.

"Công nhận cũng rất béo. Hay chúng ta làm vận động nhẹ. Nhân tiện giảm cân cho em nhé!"

*****

Tui đã trở lại và không biết bao giờ sẽ viết chap tiếp nữa huhu□

Cơ mà chap sau có H H H nha!!!

Dạo này bận liên miên luôn□ chả có thời gian viết□ mọi người thông cảm cho tui nhe□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

Diễn Tước bế Khả Ái vào phòng, vứt cô xuống chiếc giường quen thuộc. Bàn tay thon dài cời từng cúc áo của mình, lộ ra thân hình cường tráng sau lớp áo mỏng manh. Rất nhanh chóng chiếc áo bị chính chủ nhân của nó vứt xuống đất một cách vô tình.

Diễn Tước quỳ lên giường, đem hai tay vòng Khả Ái lại, nhìn từ trên cao xuống. Tỉ mỉ xem xét từng chi tiết nhỏ trên người cô, một tay vân vê chiếc cúc áo màu bạc trước ngực cô rất thích thú. Khả Ái lưng chảy đầy mồ hôi, giọng run run.

"Anh làm gì?"

Diễn Tước cười tà mị, lộ ra chiếc răng nhọn trắng muốt.

"Ăn em!"

Khả Ái đỏ mặt. Mất đi chuyện xuống thân hình của Diễn Tước. Lướt lướt qua một chút rồi nhắm tịt mắt lại. Thầm nghĩ nam nữ thụ thụ bất thân. Nhất là gần gũi với người có khuôn mặt đẹp như vậy. Không khỏi cảm thán thật sâu sắc! Tốt nhất là làm một khúc gỗ mặc người ta chà đạp!

Diễn Tước nhìn biểu tình muôn hình vạn trạng của cô cảm thấy thật đáng yêu. Nhịn không được hôn lên cánh môi hồng đang hé mở. Trượt dần xuống cổ cắn cắn để lại một dấu màu đỏ trên cổ. Người từ nãy giờ nằm bất động như con cá chết nay kêu lên một tiếng kích thích thần kinh con người. Đôi môi của anh trượt dần xuống ngực thì bị chiếc cúc áo cản trở. Tay thon thuần thục cởi cúc áo. Tiếp tục hôn xuống. Mọi vật trên người cô khi đôi môi đi qua đều bị dẹp ra một bên. Rất nhanh thủ tính trong cô đã bộc phát. Chân thon dài nhanh chóng quăng lên hông rắn chắc của anh, đôi môi bị hôn sưng đỏ

mộng quyền rũ mê người. Cả người hồng nhuận, mềm như bún. Miệng rên rỉ mê người. Cánh tay ôm cổ anh thật chặt, ngón tay luồn vào mái tóc mềm mượt.

Mà người ở trên đang ra sức...

Đến khi trời tắt hẳn nắng đôi tình nhân trên giường mới có thể dừng động tác làm cho người ta nghe đỏ mặt, tim đập thành thịch. Căn phòng chìm vào trong im lặng, chỉ còn tiếng nhịp tim đập và hơi thở nhẹ nhàng của hai người.

Cô mệt mỏi nằm bên cạnh Diễn Tước. Diễn Tước vuốt tóc cô, hôn nhẹ lên cái trán ướt mồ hôi. Giọng bởi chuyện vừa xảy ra mà trở nên khàn khàn quyến rũ.

"Để anh bế em đi tắm..."

Khả Ái đang yên yên ổn ổn nằm trong vòng tay rắn chắc của anh bị giật mình. Nhớ lại chuyện không lâu trước đây. Diễn Tước cũng dùng cái giọng này, trong hoàn cảnh này dụ dỗ cô tắm rồi đem cô ăn sạch sành sanh. Nghĩ lại đến giờ thấy mình rất ngu ngốc mới bị một con sói xám lớn lừa không biết bao nhiêu lần. Mà mỗi lần bị lừa, cô còn rất hưởng thụ nha!

Thế nên khi con sói xám bên cạnh nhắc đến từ "tắm" là con cừu béo trắng treo mấp mạp giây dựa, quên cả mệt, phản đối kịch liệt như ai cắt lông của nó vậy.

"Hừm. À...em mệt. Muốn nghỉ ngơi một lúc rồi tắm sau cũng được. Em còn đói nữa...đứng...đứng là đói. Em muốn anh nấu sườn cốt lết. Anh xuống nấu cho em đi, em nằm một lát rồi xuống ăn sau...A ha...ha"

Chột dạ! Đây chính xác là sự chột dạ. Diễn Tước híp mắt, đôi mắt đào hoa loé lên tia ánh sáng ranh mãnh không dễ phát hiện. Nhưng mặt ngoài thì vẫn ôn nhu dễ gần.

"Được rồi! Anh xuống nấu cho em ăn. Nhưng phải đợi anh đi tắm đã."

Nói rồi nhanh như chớp hôn chụt vào môi cô. Xoay người bước xuống giường. Cả thân hình hiện ra trước mắt cô. Xấu hổ quá! Mái tóc rối càng làm tăng vẻ phóng túng quý dị. Đôi mắt hẹp dài, đuôi mắt xếch lên vẽ bí ẩn như chứa hẳn một vụ trụ rộng lớn, làm người ta vô tình bị hút sâu vào. Thân hình khoẻ khoắn như vị thần Apolo vĩ đại. Tất cả hoà hợp tạo lên một người đàn ông dụ hoặc.

Người đàn ông lơ đãng đi đi lại lại trong phòng rất ư là tự nhiên trong phòng không có ai hết. Khả Ái cũng được coi là khá quen với chuyện này bởi lần nào khi xong anh chẳng phóng khoáng như vậy. Nhưng lần nào cũng vậy, cô đều rất xấu hổ.

Đợi anh tắm xong và xuống nhà là chuyện của 15 phút sau đó. Khả Ái hé mắt thấy bóng dáng to lớn khuất sau cánh cửa và tiếng bước chân nhẹ nhàng đi xuống bếp mới dám mở mắt ra. Thở dài một hơi, lên xuống giường chạy nhanh vào phòng tắm nhanh chóng gột rửa cho mình thật sạch sẽ. Ngâm nước nóng một lúc cho giãn gân cốt rồi từ từ mặc quần áo, bước xuống nhà với bộ dáng "thiếu nữ trẻ, đẹp, tràn đầy sức xuân".

Cơ mà sức xuân thế nào cũng được nhưng hình tượng này nhanh chóng bị gạt bỏ sang một bên vì trước mắt cô là một bàn thức ăn 5 món óng a óng ánh, mùi vị bất mất cực kì. Hương thơm ngào ngạt bay tứ phía. Mà trước mặt, người đàn ông đẹp để toả ra một ánh hào quang chói lọi. Khiến cô mê đắm không thôi. Nước miếng tuôn trào. Không ngờ trong thời gian ngắn như vậy mà anh có thể làm ra nhiều món ăn dinh dưỡng thế này. Thật quá quá tốt!!! Cô càng ngày càng yêu say đắm rồi, làm sao đây?!!!

~~~~~

Đủ 1010 từ nè □ Các nàng thả □□ cho ta đi□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.